

ת"פ 40507/01/11 - מדינת ישראל נגד אורי ברעם

בית משפט השלום בכפר סבא

10 ספטמבר 2014

ת"פ 40507-01-11 מדינת ישראל נ' ברעם
בפני כב' השופטת נאוה בכור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אורי ברעם

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עודד קלר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד עדי קידר

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הסתה לגזענות לפי סעיף 144ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); הסתה לאלימות או לטרור לפי סעיף 144ד2(א) לחוק; השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק; ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק, לפי המפורט בו.

2. בתשובתו לכתב האישום - באשר לאישום 1- הודה הנאשם בהכנת הסרטון ובהעלאתו לרשת האינטרנט, אך מכחיש כי התכוון להביא לפגיעה בשי ניצן כי אם להעביר מסר באמצעות יצירת אומנות שתעורר דעת קהל.

באשר לאישום 2- הודה הנאשם בביצוע הפעולות המיוחסות לו בכתב האישום - לא מחשש לחשיפתו אלא כדי לחדד את המסר אליו מתכוון, לא מתוך כוונה לשבש או להשמיד ראיה עתידית, או להערים על אף אחד. החלפת מספר הטלפון הייתה מתוכננת עוד קודם לכן ולא בהקשר למפורט בכתב האישום.

3. על עדי המאשימה נמנו:

(1) ע"ת/1-סנ"צ איציק שופן (עמ' 17-28 לפרוטוקול)

עמוד 1

(2) ע"ת/2-פקד ישי כהן (עמ' 28-35 לפרוטוקול)

(3) ע"ת/3-רפ"ק אהוד שפרן (עמ' 35-36 לפרוטוקול)

(4) ע"ת/4-פקד יצחק קסיאל (עמ' 36-44 לפרוטוקול)

(5) ע"ת/5-רפ"ק אבשלום אלן (עמ' 45-50 לפרוטוקול)

(6) ע"ת/6-ענת" (מהשב"כ) (עמ' 52-70 לפרוטוקול)

(7) ע"ת/7-רפ"ק ירון בן צבי (עמ' 72-77 לפרוטוקול)

(8) ע"ת/8-אמוץ שפירא (עמ' 80-85 לפרוטוקול)

(9) ע"ת/9-רועי שרון (עמ' 86-88 לפרוטוקול)

(1) ע"ת/1-סנ"צ איציק שופן- בתקופה הרלוונטית לחקירה שימש כראש מפלג לחקירת פשעי מחשב בלהב 433 שהייתה שותפה לחקירה בתיק זה ביחד עם היחב"ל.

החקירה נוהלה ע"י היחב"ל והוא נכח בעת גביית העדות (ת/א-2/ת2ב) שנגבתה ע"י חוקר יחב"ל.

לאחר שהנאשם קרא את ההודעה ולפני שחתם עליה, היו ביניהם חילופי דברים שבמהלכם ביקש הנאשם שיצאו לעשן במסדרון- שם היו חילופי דברים שעיקרם רשום בזכ"ד ת/2ב שנרשם בדיעבד לאחר צפייה בסרטים- שני סרטים ברשת, שהאחד קרא לפגיעה בבכיר במערכת המשפטית והשני לרצח שר הביטחון ברק (עמ' 17 ש' 19-32).

היה צורך לאתר את מקור הכנת הסרטים, כיוון שמרגע הגיעם לרשת אין עליהם שליטה וכל אדם יכול להיות מושפע מהם.

בשיחה עם הנאשם במסדרון הביע הנאשם נכונות להסביר מדוע הכין את הסרטים, הם חזרו לחדר החקירות, והצטרפו עוד חוקר או שניים.

הנאשם מסר גרסה שנרשמה על ידו -בכתב ידו- ובה מסביר את הנסיבות שהביאוהו לעריכת הסרטים (עמ' 18 ש' 1-6).

בחקירה נגדית כעת הוא משמש ראש מדור הדרכה בנושא מודיעין וחקירות.

בחקירת התיק עסקה היחב"ל בחלק המבצעי, והיחידה שלו השתתפה בנגזרת שמתבטאת במסמכים בתיק.

בתחילת החקירה צוותו שני אנשים מהיחידה שלו לחקירה מורחבת, ורק עם מעצרו של הנאשם הייתה הצטרפות כוללת -לאור הצורך במתן מענה מהיר ומיידי לנתונים שהתקבלו.

לא זוכר אם הצטרף לשיבות בתחילת החקירה, זוכר שהיה בישיבה אחת ובמסכמת. יש פרוטוקולים שמשקפים מי נכח ומה נאמר (עמ' 18 ש' 8-30).

מזכ"ד **ת/2** עולה כי שוחח עם הנאשם במסדרון משעה 2:30-3:10, לפי צפייה בתיעוד. הם היו לבד במעמד זה, למיטב זכרוננו הבקשה לצאת הייתה של הנאשם.

העדות שנכתבה בכתב ידו של הנאשם משקפת את הלך הרוח של הדברים שנאמרו, ושל רצונו.

השיחה ביניהם לא מתועדת באופן יותר משמעותי ממזכר, כי השיחה קרתה באופן ספונטאני, גם היציאה לא הייתה מתוכננת אלא לבקשת הנאשם. אם הייתה תחבולה חקירתית-יתכן והיו מכשירים את המקום לכך.

היה חשוב בחקירה לזהות האם הנאשם הוא המבצע עצמו. רצו לנטרל איומים- הדבר היה מבחינתם "פצצה מתקתקת" שדחוף לאתרה (עמ' 19 ש' 1-32).

בשיחתו עם הנאשם הוצא הציב לו תאוריה של מי הוא המבצע, ענה כי לא זוכר, יודע שהנאשם דיבר ארוכות ברמה פילוסופית והוא (העד) הקשיב. היוזמה לצאת הייתה של הנאשם, ובסופו של דבר מה שרשם הנאשם הוא מה שנאמר על ידו.

לשאלה מה תגובתו לכך שאמר לנאשם כי הוא קצין משטרה בכיר ויכול ללכת הביתה אבל נשאר כי הוא מבין את הדברים, ענה כי יכול להיזכר רק במה שרשום בזכ"ד עצמו. זוכר את צמא של הנאשם לדברים מדעיים שלא קשורים לחקירה (עמ' 20 ש' 1-32).

הוא בוחן אם הודאת הנאשם מתיישבת עם סך כל הראיות. מטרתם הייתה לאתר באופן ודאי את מייצר הסרטים כדי לסכל את האיום.

היה לו פחות חשוב להידרש למניע או הסיבה לייצור הסרטים אלא לוודא את זהות המייצר שמהווה איום. בשלב זה היה חשוב להזים או לאשש את הכיוון הראייתי שנוגע לכל חשוד, בין היתר- לנאשם (עמ' 21 ש' 1-32).

לא יודע כמה אנשים נחשפו בצפיות בפועל לסרטון הראשון של הנאשם, אם בכלל.

אם יש בדיקה לגבי מספר הצפיות בסרטון- היא אמורה להימצא בתיק. לא זוכר נתוני צפייה. את העובדות האלה ניתן לבדוק גם בדיעבד.

לשאלה מדוע לא נערך בירור גם לגבי טענותיו של הנאשם בדבר הסתה נגד יהודים שהעלה בחקירתו, ענה כי החקירה התנהלה במקביל במעגלים נוספים, אבל במועד הרלוונטי היה חשוב לבחון האם הנאשם קשור להכנה ולהעלאת של הסרטונים מבחינה עובדתית.

ראה את סרטון **ת/11** פעם אחת ולא זוכר אם יש בו קריאות לפגיעה ביהודים (עמ' 23 ש' 1-32).

לאחר צפייה בסרטון באולם בימ"ש- לא יכול לענות למה באותה מידה לא נחקרת ההסתה נגד יהודים שנראית בסרטון.

לשאלה האם זוכר את מצבו הרפואי של הנאשם בזמן החקירה, ענה כי קרא בדו"חות וזכר שיש משהו שקשור לבעיה. לשאלה אם זוכר שישב עם סד בצוואר ענה כי הכול מצוי בתמונות.

לשאלה האם זוכר שהנאשם סיפר לו שאביו התאבד שהיה בגיל 14 ושהוא מטופל, ענה כי הדבר הבולט שהיה זה החשש של הנאשם להודות מפחד מאשתו (עמ' 24 ש' 1-32).

כראש יחידה לא זוכר חקירה שנערכה כלפי גורם שמאלני באשר להסתה הפוכה נגד יהודים, יש יחידות טריטוריאליות שקשורות לפשעי מחשב בתחומי האזור- הם יחידה שמתעסקת ברמה הלאומית.

לא זוכר אם חקרו ערבי שמסית נגד יהודים או שמאלני שמסית נגד מתנחלים.

לא נפתחה חקירה נגד פשעי המחשב שעולים מתוך המשך החקירה בהתאם לגרסת הנאשם, לא יכול להשיב למה לא, אם הייתה מובאת אליהם תלונה ולא היו מתייחסים אליה, אז יכול היה להתייחס. יכול להתייחס לדברים שנעשו, ולא לדברים שלא נעשו.

הוא התייחס למקרה זה כאירוע מכונן, כי מדובר באירוע שקרא לרצח עובד ציבור בכיר במערכת המשפטית, בנבחר ציבור, ולכן זה נתפס כך (עמ' 25 ש' 1-32).

למיטב זכרונו לא שוחח עם שי ניצן במהלך החקירה, אבל לאחריה שוחח עמו בנושאים אחרים.

למיטב זכרונו היה שיתוף פעולה של הנאשם בסוף ההליך, ולא בתחילתו.

בתחילת החקירה הנאשם נתן גרסה שניתקה אותו מהקשר העובדתי, מעריכת הסרטים והפצתם, ובהמשך היום הנאשם פירט והתייחס עובדתית לאופן עשיית הסרטים וכיצד הועלו -ואלה העובדות שנבדקו על ידם (עמ' 26 ש' 1-30).

כשמביט על תפקידו הקודם- לא יכול להתייחס למסקנה מהתיק היא שקיימת הסתה באינטרנט והמשטרה לא מטפלת בה, כי זה לא קשור לפעולות שביצע בתיק.

לשאלה למה לא כתב במזכר על שיחת הנפש עם הנאשם וכמיהתו לדבר על פילוסופיה, ענה כי זה רשום שם. הזכ"ד מציין שנרשם בדיעבד על סמך הסתכלות על הסרט, ואלו הדברים ששלה מזיכרונו.

לא זוכר אם הנאשם היה אזוק, בידים- וודאי שלא היה אזוק.

יש סרט ובו מצולמת הראיה הטובה ביותר (עמ' 27 ש' 1-32).

בחקירה חוזרת העיד כי כשכתב **בת/ב'** שמהלך הפגישה עם הנאשם לווה בשתיקות ארוכות התכוון כי הנאשם שתק. הוא היה בבחינת סוג של כותל מערבי, כשרצה לדבר- הוא דיבר, וכששתק- שתק (עמ' 28 ש' 1-5).

(2) ע"ת/2- פקד ישי כהן- ראש צוות ביחב"ל, ולפני שנה היה סגן ראש צוות במפלג פשיעה מאורגנת בינלאומית.

הוא פגש את הנאשם בביתו כשהגיעו לבצע חיפוש ראשוני בבית.

בזכ"ד הראשון שלו בתיק יש תיעוד של מציאת הודעת הדואר האלקטרוני **ת/17א+ב**, ההודעה הייתה על המסך אז הוא פשוט צילם אותה במכשיר הפלאפון שלו.

לאחר מכן ישנו תשאול של הנאשם במהלך הנסיעה מביתו ברעננה ליחידה, לגביו יש זכ"ד והקלטה של מקסים יורקוביץ, משם עברו לחדר חקירות עד שעות הלילה המאוחרות, שם הודה הנאשם במעשים המיוחסים לו.

בהודעתו הראשונה הנאשם הכחיש כל קשר ואמר כשהוא סולד מהמעשה והוא נגד שנאת חנם של יהודים. אמר שיש לו ידע תיאורטי בפריצת אתרים אך הוא לא מבצע זאת. הנאשם סיפר שהוא עשה שינויים בחומרת המחשב שלו.

בתחילה הוא לא אמר שיצר את הסרטון אלא שהוריד אותו לצורך שמירת עותק, כי תיאר לעצמו שהסרטון ימחק מהאתר, ולאחר מכן מחק את זה מהמחשב לבקשת אשתו, זוהי הלבנה של המעשה.

לאחר סיום החקירה וההודאה, החליטו שלא להעבירו לבית מעצר בגלל השעה המאוחרת והלינו אותו בחדר החקירות, הביאו לו אוכל שתייה, ומשם הלכו איתו לדיון בהארכת המעצר (עמ' 28 ש' 1-32).

מעצרו הוארך במספר ימים, החקירה נמשכה כשיש את הודאת הנאשם, ובעקבותיה באו הודאות נוספות ומפורטות יותר.

הודאתו השנייה נפתחה בכך שהנאשם הסביר את הרקע האידיאולוגי למעשיו, הסביר שיש התנהלות בחברה הישראלית של הפיכת המדינה ללא לגיטימית, ושהוא מנסה לעורר את הדיון ע"י הסרטון.

בחקירתו הנגדית העיד כי זוכר כשהגיעו לדירתו של הנאשם היה להם צו חיפוש, לא זוכר אם גם היה צו מעצר. לא זוכר אם היה צו חדירה למחשב, בדרך כלל יש.

לגבי תפיסה ממחשב יש שני תנאים- קיומו של צו, ושהתופס יהיה חוקר מחשבים. הוא (העד) חוקר מחשבים בהכשרתו.

בעת הוצאת הצווים כבר היה להם יותר מחשד סביר שהנאשם הוא האיש. הוא משתדל לא לגלוש לתחושות ואינטואיציות במהלך חקירה. בעת חקירתו הנאשם לא היה לו כל כך ספק שהוא האיש שהוא מחפש, אבל היה סבור שהנאשם עדיין לא בשל להודות.

ממה שידוע לו- לאחר שנכנס סנ"צ שופן לחדר החקירות הוא יוצא עם הנאשם, ובשיחה עמו קושר הנאשם את עצמו לראשונה לאירועים. הוא (העד) לא נכח בשיחה ביניהם. לא זוכר אם הנאשם כתב את ההודאה בכתב ידו, יכול להיות שכן. זוכר שהודה בחקירה השנייה (עמ' 29 ש' 1-32).

חושב שהנאשם הזכיר עבר פסיכיאטרי, והוא (העד) יצא מחדר החקירות כדי לנסות ולפתור מראש את הבעיה הזאת כי מבחינת נהלי בתי המעצר בת"א חשוד עם עבר פסיכיאטרי חייב לעבור מיון פסיכיאטרי, וניסה להימנע מכך בגלל השעה

המאוחרת- לכן פספס את ההודאה אצל סנ"צ שופן.

גם בלי הודאת הנאשם היו מספיק ראיות טובות, אך הודאה מקצרת הליכים ומקדמת חקירה.

לשאלה מתי ידע לראשונה מה קרה עם שופן, ענה כי כשחזר לחדר החקירות אמרו לו שהנאשם הודה.

למיטב זכרונו היה גם חיפוש בתל אביב כי כתובת ה-IP של המחשב יצאה עם איתור לשתי כתובות. הוקם צח"מ. מרבית החקירה הפרונטאלית של הנאשם הייתה של היחידה שלהם, ויחידת עבירות המחשב אמורים היו לסייע בצד הטכני.

הוא (העד) גבה מספר הודעות מהנאשם (עמ' 30 ש' 1-32).

הם קיבלו את גרסתו בה הוא מודה, אימתו ובדקו אותה. לאחר הודאתו היה שיתוף הפעולה מצד הנאשם מלא, הוא הוביל, שחזר והצביע.

לשאלה מדוע לא בדקו את החלק בגרסתו למניעים לסרטון לאור ההסתה באינטרנט של גורמים אחרים כנגד היהודים, ענה כי ההתייחסות היחידה שהוא כחוקר יכול לעשות זה לרשום את דבריו.

לא זוכר אם היה בישיבות ולא זוכר אם הייתה התייחסות למניע שהעלה הנאשם (עמ' 31 ש' 1-32).

הודאתו של הנאשם הייתה מוקלטת ומצלמת, וכתובה בכתב ידו בפירוט.

הם בדקו גם מעורבות של גורמים נוספים. לא עלו כיווני חקירה אחרים.

טענתו של הנאשם הייתה כי שהעלה את הסרטון השני על אהוד ברק כדי להראות שיש עוד אנשים שקוראים לרצח של בכירים במדינה- ולהם לא עושים כלום.

לא זוכר אם בסופו של דבר ייחסו לנאשם גם כוונה להסתה לרצח של ברק, וקיבלו את הסבריו לגבי ברק (עמ' 32 ש' 1-32).

בהארכות המעצר עילת המעצר הייתה מסוכנות מהעבירה וחשש משיבוש הלכי חקירה לאור הודאתו כי מחק את הסרטון מהמחשב, כמו גם העבודה שטרם אותרו מעורבים נוספים.

מפרו' הארכת המעצר מיום **12.1.11** השיב לסנגור כי אינו יכול לשלול גם את התזה של הנאשם לדברים. לא נאספו ראיות חדשות ששוללות או מאששות את האפשרות הזו (עמ' 33 ש' 1-32).

לא היה ספק שהנאשם מתחרט על מה שעשה, ועד היום לא בטוח אם הנסיבות שהובילו אותו למעשה היו אישיות או אחרות.

הוא עצמו לא היה מעורב בבדיקה של המחשב.

זוכר כי מספר הטלפון הנייד של הנאשם הוחלף. לא הופרכה גרסתו של הנאשם לעניין זה, לפיה פנה לחברת סלקום כדי להחליף מספר זמן רב לפני האירוע.

לא זוכר מה היה היקף הצופים בסרטון, אבל הוצאו ממנו תמונות עם כיתוב שהתפרסמו בהרבה מקומות (עמ' 34 ש' 1-32).

הוא לא עמד בראש צוות החקירה אז לא יודע להשיב לגבי זימונו של שי ניצן לעדות.

(3) ע"ת/3- רפ"ק אהוד שפרן- ראש צוות חקירה במפלג חקירות מחשב. חלקו בחקירה היה טכני, התבקש להוריד מהאינטרנט הודעות שהתפרסמו וסרטון מצורף אליהן. מעבר לכך לא היה מעורב בחקירה. מתייחס **לת/16 ו-ת/8**.

בחקירה נגדית העיד כי הכשרתו היא של חוקר מחשבים מיומן. לא אמרו לו מי ביצע אלא רק להיכנס לראות את ההודעות ולהוריד אותן.

כדי להעלות "פוסט" ולצרף סרטון לאינטרנט לא צריך ידע מיוחד במחשבים.

הוא נכנס לאתר "רוטר" שם הופיעה הודעה או כותרת, בתוכה היו הפניות לשני הסרטונים שאוחסנו באתר של "מטאקה" ואתר "וידלר". בשני אתרים אלה הסרטון הוסר.

כמו כן היה קישור של הסרטון השני באתר "יו טיוב" ושם הצליחו לראות אותו. הוריד אותו באמצעות תוכנה ייעודית להורדת סרטונים (עמ' 35 ש' 7-32).

לשאלה האם זיהה את עקבות המחיקה מאתר "וידלר", ענה כי לא ניתן לראות אותו שם כשלוחצים על הקישור. הסרט לא היה קיים, ולכן לא נטען. העובדה שיש קישור מלמדת שהמקשר השאיר עקבותיו.

לשאלה האם אפשר למחוק את הקישור, ענה כי בדרך כלל מי שהעלה את ההודעה יכול גם למחוק אותה או לערוך אותה. במקרה זה, מי שהעלה את ההודעה, ומנהל האתר, יכול לעשות מה שרוצה (עמ' 36 ש' 1-19).

(4) ע"ת/4-פקד יצחק קסיאל- ראש צוות חקירות במפלג פשעי מחשב ביחידת להב 433.

בהכשרתם הם חוקרים ומתמחים בחקירות מחשב וחקירות טכנולוגיות, ועל כן את החקירה הזו הובילה היחב"ל יחד עם השב"כ וכבר בישיבה הראשונה נקראו למטה הארצי בזמן שזה פורסם.

לא היה ברור מי עומד מאחורי הסרטונים, הם ביצעו פעולות טכנולוגיות בכדי לנסות לאתר את מקור ההודעות, ולאחר מספר פעולות- הצליחו לאתר את הנאשם (עמ' 36 ש' 21-32).

הוא השתתף בחקירות האחרונות של הנאשם- בהן הודה ושחזר את הפעולות שביצע באמצעות העתק מהמחשב שלו. הם העתיקו את ההארד דיסק של הנאשם, שמו במחשב וביקשו שיראה להם מה הוא עשה. היה חשש שמדובר בכנופיה מאורגנת של ימין קיצוני ולכן רצו לוודא שהוא לא לקח על עצמו את התיק.

לפי הסבריו של הנאשם- הדבר בוצע בצורה מתוחכמת כדי להימנע מגילוי. הוא הדגים כיצד העביר את זה מכתובת IP שנחזתה להיות מפולין.

החקירה הייתה באווירה נינוחה וידידותית, ובשלב מסוים הוא ביקש להציג גזיר עיתון כהסבר למניע שלו.

בחקירה נגדית העיד כי הגיעו לנאשם באופן טכנולוגי. התחכום של הנאשם הייתה ברמת חוקרים ולא האדם הפשוט. אם לא היו לו כמה שגיאות בדרך-לא היו מצליחים לאתרו.

תחכום, זה מתיישב עם העלאת סרטון נוסף, הנאשם נשאל על כך בחקירתו ואמר שהעלה סרטון נוסף כדי לבלבל- אם הסרטון הראשון היה של הימין הקיצוני-אז השני היה של השמאל הקיצוני (עמ' 37 ש' 1-32).

גם העברת והעלאת הסרטון השני לאינטרנט נעשה באותו תחכום רק בלי הטעויות של הסרט הראשון- כמו למשל שהנאשם שלח דוא"ל לרשימת עיתונאים ואישי ציבור בכדי שהמסר יעבור, הוא טעה באחת הכתובות ואז במקום שהודעה תגיע לכאורה משרתים בחו"ל- הצליחו לאתר ברישומיהם את כתובת ה-IP המקורית. אם הוא לא היה שוגה בטעות כתיב של הדוא"ל, לא הייתה פעולת הדחייה של השרת בחו"ל, ולא היו מגיעים אליו.

הוא לא מכיר בחומר החקירה דו"ח חו"ד על פעילות הנאשם כמתוחכמת.

לשאלה מה תגובתו לכך שאין חו"ד לגבי זה משום שרמת התחכום לא רלוונטית לביצוע העבירה, ענה כי בגלל רמת התחכום החשד שלהם היה שמדובר באירוע מאורגן בקנה מידה גדול ושהנאשם עומד בחזית ולוקח על עצמו את התיק ומאחוריו מסתתרים חברי כנופיה של אנשי ימין קיצוני שעומדים לממש את האיום. זו הייתה הנחת העובדה.

לאחר שהנאשם שיחזר, זה הסתדר להם מבחינה מקצועית, ודבריו היו נכונים. הם מצאו ראיות במחשב נוסף של אשתו, והנאשם הסביר שיכול להיות שאשתו נכנסה, אך בסופו של יום הבינו שמדובר בעברין בודד ולא בארגון (עמ' 38 ש' 1-32).

במהלך עשרת ימי מעצרו של הנאשם, נזקקו לו על מנת לעבור על הנתונים הטכניים ולאשרם.

לא זוכר שהוריד מכתובת הפייסבוק של הנאשם מאמרים נוספים קודמים לסרטון העוסקים בהוקעת ההסתה. בהודעת הפייסבוק אין מאמר, אלא מספר משפטים.

הנאשם כתב ב"ק"י 8", הם יודעים ודיברו איתו ארוכות על כך שהוא כותב מאמרים. הוא מדויק בדוחות שלו וכפי שרשם במזכר -אם התבקש ע"י הפרקליטות לבדוק מאמרים של הנאשם בפייסבוק- כך עשה (עמ' 39 ש' 1-32).

במסגרת עדותו הנאשם הזכיר סרטון שהוא איתר ביו טיוב שמילת המפתח שלו הייתה "מוות יהודים". הוא איתר את הסרטון והנציח זאת במזכר מיום 17.1.11.

לא זוכר אם סרטון זה הסית באופן קשה יותר מסרטוניו של הנאשם.

באינטרנט יש קלות בזמינות של דברי הסתה. הם יכולים לטפל בעבריינים שמקום מושבם הוא בישראל, ולא בחו"ל,

וחלק מהכוונה של הנאשם להעביר אותם לכתובת מחשב בפולין היא כדי שלא יחקרו.

סרטון של "מוות ליהודים" הועלה ע"י אנשים בעלי דעות פוליטיות ימניות שרצו להציג שבהפגנות של ערבי ישראל יש הסתה נגד יהודים. הם לא מטפלים בעבירות מחשב והסתה של אנשי ציבור ערבים כנגד יהודים. הם צילמו הפגנה באחד הימים הסוערים במגזר הערבי והציגו אנשי ציבור ערביים שמתבטאים בצורה כזו. הנאשם הסביר לו את התזה הזו (**הסרטון הוצג לבימ"ש**) (עמ' 40 ש' 1-32).

לשאלה היכן התזה הזו של הנאשם כביכול תועדה בחקירה, ענה כי זו חקירה של מספר ימים ומנסה להיזכר. כשהנאשם נשאל מהיכן השיג חומרים הוא ציין לגבי אחד המקורות לחומר כי זה מהסרטון הזה שנעשה כדי להראות מה אומר הציבור הערבי כנגד היהודים.

לא היה עקרוני בחקירת הנאשם מי העלה את הסרטון האמור לאינטרנט ולכן זה גם לא נרשם בעדותו. זה כנראה מוקלט במסגרת כלל ההחלטות בחקירה.

החקירה נעשתה ברוח טובה, התנהל דו שיח ולא "שאלה-תשובה".

ברמה טכנולוגית קשה לחשוב על מחיקה שתמנע מאנשים מיומנים מספיק לשחזר כל דבר.

לגבי אתרים "וידלר" ו"מטאקפה"- אלו אתרים קיימים, אך פחות מובילים מיו טיוב (עמ' 41 ש' 1-32).

הם ביקשו מהנאשם להסביר כיצד עשה פעולות שמבחינתם היו מתוחכמות. הם לא נכנסו עם הנאשם לנושא המניע, הוא ניסה לומר שמדובר במניע אידיאולוגי וגם מסר את גזיר העיתון כהסבר למעשיו אך הוא אמר לו שידבר על כך עם ישי.

למיטב זכרונו המחיקה של הנאשם את הסרטונים מהמחשב והאינטרנט היו כדי שלא יתפסו אותו (עמ' 42 ש' 1-32).

לשאלה כיצד מסביר כי התזה שהעיד עליה כביכול מפי הנאשם לא מתועדת בתיק ולא בפני הנאשם, ענה כי הוא לא נדרש ולא פעל בתיק לבירור המניעים של הנאשם. במסגרת השיחות עמו- הנאשם בחר לציין את מניעיו.

הוא לא עומת עם הראיות לגבי מניעיו, כי הוא (העד) נדרש לבצע חקירה טכנית בלבד.

החלק של היחב"ל הוא יותר חקירתי, ושל היחידה שלו- חקירה טכנית.

הנאשם כעס על כך שיש לא לקח ממנו את גזיר העיתון, ומכיוון שראו שזה כל כך מפריע לו- הם תפסו את גזיר העיתון למרות שזה לא עניין אותם.

תכנים שהיו מהותיים בשלב זה- תועדו בזכ"ד. כל עדותו היא למיטב זכרונו הואיל וחלף זמן (עמ' 43 ש' 1-26).

בחקירה חוזרת העיד כי כל פעולות השיחזור עם הנאשם היו כדי לשלול תזה שמדובר בארגון. זוכר כי במחשבו של הנאשם גם נמצאו סרטונים שונים מיו טיוב שהוא הסביר לגביהם שמהם הוריד. הכנת סרטון כזה הוא הליך ממושך של

מספר שעות הדורש מחשבה ועבודת עריכה, חומרי גלם, איסוף וכו'. הם נשמרו בצורה מסודרת. הוא הסביר בעדותו כי הוא שלח את הסרטונים והגיע לדואר זבל ואז חיפש איך להגיע למקומות אחרים ולהירשם בזהות בדויה, חיפש אתרים פרוצים- הליך טכני שלם שדרש מאמץ ומחשבה (עמ' 44 ש' 1-10).

(5) ע"ת/5- רפ"ק אבשלום אלן- משמש כראש צוות חקירה ביחב"ל.

מפאת חשיבותו של תיק זה -מונה ראש המפלג להיות ראש הצח"מ ביחד עם גורמים נוספים מחוץ למשטרה. התיק פוקח ע"י ראש אגף החקירות והמודיעין ניצב סגלוביץ, ובהנחייתו.

בשל מורכבות העבירות צורפו גם אנשי מחשב שהם שוטרים, שטיפלו בחלק המקצועי של המחשוב תוך זמן קצר זיהו את הנאשם והוא נעצר, הודה בחקירה, ושיתף פעולה עם החוקרים טיפין טיפין עד שהגיעו לחקר האמת והוגש כתב אישום (עמ' 45 ש' 10-21).

בחקירה נגדית העיד כי שוחח עם עו"ד שי ניצן ותיאם איתו פגישה לצורך גביית עדות(נ/1).

לאחר מכן קיבלו הנחייה מלמעלה שאין צורך, והוא לא זומן לעדות הלכה למעשה, וחומר החקירה הספיק.

לא רשם בתיק החקירה שישנה הנחיה לא לזמן את שי ניצן כי אם התקבלה הנחיה כזו-חושב שרשם אותה. ההנחיה ניתנה ממפקד היחב"ל. ההחלטה לא ניתנה בגלל הודאת הנאשם. לא ראו צורך לזמן את שי ניצן משום שנשוא העבירה היה הסרטון במחשב והכל הופיע שם, הנאשם לא יצר קשר אישי עם ניצן ואיים עליו, אלא הכול היה במחשב וסרטון דיבר בעד עצמו.

בתחילה רצה לזמן את ניצן כי הוא היה היעד, והסרטון נעשה כלפיו ככל אדם מאוים בבחינת "קורבן".

לשאלה מה תגובתו לכך שניצן לא זומן כדי להימנע ממתן עדות בבימ"ש בעתיד, ענה כי אין לו מושג על מה מדובר, וכי זה לא קשור לכך כלל (עמ' 46 ש' 1-32).

במהלך החקירה לא עלתה אפשרות לחלופה כי תינתן עדות של מומחה שייתן חו"ד על הסרטון. בשלב בו הוחלט לא לזמן לא השתתפו גורמים מהפרקליטות.

מאשר את מסמך נ/2 שכתב שי ניצן.

לשאלה מה נסיבות כתיבת מכתב זה, ענה כי מניח שלאחר שוויתרו על עדותו של ניצן ביקשו ממנו לשלב מסמך בסיסי לפיו נחשף לסרטון, והסתפקו בכך (עמ' 47 ש' 1-32).

העדות של שי ניצן לא הייתה יכולה לעזור לנאשם, או מפחיתה מחומרת המעשים. הנאשם האשים את ניצן כי הוא מקפח את הימין ועורך חקירות סלקטיביות.

מכיר את הטענות כנגד שי ניצן מגורמים שונים (עמ' 48 ש' 1-32).

מעדותו של גיר זלכר הממונה על אבטחת מידע ארצית של משרד המשפטים עולה כי אתר המשרד נבדק- ולא נפרץ (עמ' 49 ש' 1-32).

במכתב מיום **10.1.11** של קב"ט דודו כהן ממחוז ירושלים שמפנה למודי נאור ראש אגף הביטחון במשרד המשפטים לגבי שי ניצן- יש השתלשלות האבטחה על שי ניצן והאיומים כלפיו מגורמי ימין קיצוניים. מסמכים אלה מוקדמים להחלטתו לזמן את שי ניצן לחקירה (עמ' 50 ש' 1-12).

(6) ע"ת/6- "ענת"-שירתה 14.5 שנים בחטיבה לסיכול טרור וחתרנות מקרב המגזר היהודי והזרים במדינת ישראל.

בעבודה היומיומית מקבלת מידע מודיעיני ממקורות שונים, מנתחת אותם, ומבצעת סט טיפולים שמטרתם קביעת הערכת איום לכל איום וקביעת סבירות למימוש האיום בפועל (עמ' 52 ש' 20-26).

לאחר הערכת האיום ורמתו, יש לקבוע סט טיפולים וסיכולים שימנעו בפועל את אלימות טרור והשחתה. זה נעשה בנוגע לאיומים כלפי אישים, מקומות קדושים, ואיומים על רקע אידיאולוגי.

היחידה הייתה קיימת עוד טרם רצח רבין.

החל משנת 2002 מזהים את תופעת ההטרדה נגד עובדי ציבור על רקע אידיאולוגי. הניצנים הראשונים היו לאחר סוגיית מחתרת בת עין. החלו התנכלויות בדגש על עובדי שב"כ, גם לפני כן היו תופעות בשוליים, אך העוצמה החלה משנת 2002.

מדובר בתופעה של איומים והטלת מורא על עובדי ציבור מתוקף תפקידם, תקיפה פרסונאלית על רקע התפקיד. התפיסה אומרת שלתחושתם יש בתוך המערכת אנשים שהם "על תקן בוגדים" שבמקום לשרת את האינטרס ההתיישבותי הרחב - מקבלים החלטות נגד ונלחמים בסמכות הרבנית שמנחה אותם. הם מבינים שניהול מאבק פרסונלי נגד אותם נושאי משרות יכול להשפיע על שיקול דעתם ולשרת את האינטרס שלהם.

ככל שהלחץ גבוה יותר- היכולת להשפיע על קבלת ההחלטות טוב יותר. מדובר בתופעה מתמשכת ומעמיקה כשיש להם קבלות על הצלחות.

התופעה מחלחלת לפעילים עם נכונות ומוטיבציה לתרגם את זה לפעילות ממשית.

זה יכול לבוא לידי ביטוי גם בפעילות מתוכננת ומאורגנת תוך חלוקת תפקידים, או באופן ספונטאני של ניצול הזדמנות בידי בודד או קבוצה. אין לזה חוקיות.

הפעילות מאופיינת בכמה שלבים- בשלב ראשון איסוף מודיעיני על האישיות, רקע משפחתי, מקום מגורים, ב"ס של הילדים, מקום עבודה של האשה, היכן מתפלל, וכיו"ב (עמ' 53 ש' 1-32).

הם מאתרים את דרכי הגישה לאותם מקומות, ולאחר שיש להם את הקובץ- מפיצים פליירים, הפגנות, הגעה באמצע הלילה ומצלצלים בדלת, או בשעות הצהריים כשהילדים לבד בבית, הטרדות טלפוניות לבני המשפחה המורחבת, הגעה למקומות עבודה של בני הזוג, ועד כדי תקיפה פיזית.

שי ניצן היה בתפקידו כמשנה לפרקליט המדינה כ-8 שנים. משלהי 2008 מזהים שהוא הופך לאובייקט מועדף להתנכלות, הטרדה ואיומים בעיקר סביב החלטות שקיבל בנושא התיישבות, וצווים מנהליים לפעילי ימין, במסגרת היותו יו"ר צוות בין-משרדי לאכיפת החוק באיו"ש. אין לה קשר עבודה רציף איתו, לעיתים מציגה בפניו חומרים מבחינה מקצועית.

בסוף שנת 2008 הייתה חלוקת כרוזים בשכונה לפיהם שי ניצן "מתעלל" וכיו"ב, ומשם זה התדרדר.

הפעילות נוטה להיות בקו הדק בין חוקי ללא חוקי.

למיטב זיכרונה ההפגנות וחלוקת הפליירים הייתה מטרידה- אך חוקית.

עם הזמן התכנים בפליירים הפכו למאיימים, ההטרדות גברו, והפעילים הגיעו להתעמתות עם בני משפחתו של ניצן.

היו איומים מפורשים על בני משפחתו, תוך ציון שמות וגילאים, זה תהליך ההסלמה, כאשר הסרטון שהפיץ הנאשם הוא השלב הבא (עמ' 54 ש' 1-32).

לפני הפצת הסרט היה אירוע בו הודבק שלט על דלת ביתו של ניצן "שי ניצן תפסיק להתנכל לא"י ולאהוביה- על החותם נוער הגבעות" ביחד עם מדבקות של "כהנא צדק היום כולם יודעים" שגם חתם את סרט הנאשם.

לא יודעת אם עמדו לדין בגין איומים על ניצן (ב"כ המאשימה מעיר- ישנו תיק תלוי ועומד בגין איומים נגד אלחנן גרונר).

באירוע הסרטון הייתה קריאה מפורשת לרצח שי ניצן, על רקע החלטות מקצועיות שלו המפלגות את הימין לרעה.

לגבי טענות מן הצד השני -יש ענף שמטפל בשמאל, נציג אחר באותה חטיבה.

למחרת הפצת הסרטון מצאה כתובת גרפיטי בחצר ב"ס בו לומדת ביתו של שי ניצן עם המילים "כהנא צדק מוות".

לאחר מכן היה אירוע חקירת הרב דב ליאור על ספר "תורת המלך", והופצו מודעות שמכריזות על ניצן כעוין התורה.

הסרטון נתן קפיצת מדרגה משמעותית לגבי הפגיעה בשי ניצן.

בעקבות הסרט- ערכו הערכת איום, והיה לשי מאבטח שליווה אותו 24 שעות 7 ימים בשבוע, והוצב זקיף ליד ביתו כדי לסכל פגיעה פיזית.

לשאלה האם ישנם גורמים נוספים בפרקליטות שיש להם אבטחה אישית, ענתה כי יש להם אבטחה בהקשר פלילי, לא אידיאולוגי (עמ' 55 ש' 1-32).

הם יודעים מיהם הפעילים המרכזיים שמכוונים את הפעילות. המסר והצידוקים לדרך פעולה זו מפורסמים כל הזמן ומחלחלים אל הפעילים. מדובר באותה תשתית של סמכויות רבניות שפועלים במסגרת "תג מחיר" בעלי יכולת

טרוריסטית אלימה מובהקת, כשיכולתם לבצע פעילות אלימה כבר הוכחה בעבר.

דוגמאות לפגיעות פיזיות של בעלי תפקידים- תקיפת רב פיקוד מרכז לשעבר ואשתו, הצתת רכבי קציני משטרה, תקיפת הרבצ"ר לשעבר (עמ' 56 ש' 1-32).

בחקירה נגדית העידה כי התבקשה מהפרקליטות, דרך היועמ"ש של השב"כ, לכתוב את חוות הדעת בסמוך לביצוע העבירה.

בפגישה שהתקיימה בנושא טרם כתיבת חוות הדעת שלה נכחו היועמ"ש של הארגון, היא והפרקליט. לא הועברו לה חומרים כתובים. אין לה השכלה משפטית אלא אקדמאית- תואר ראשון במדעי המדינה ותואר שני בקרימינולוגיה.

חו"ד נכתבה כיום -יומיים לאחר מעצרו של הנאשם ב-11.1.11, בוצעה מהר, והיא הושבתה לצורך העניין.

זו פעם ראשונה שהכינה חו"ד כזו- כחו"ד מומחה על תופעה רחבה כזו ולא על אירוע נקודתי (עמ' 57 ש' 3-32).

לא כתבה לפני כן חוות דעת מומחה. במהלך הישיבה לא עלה צורך להשתמש במומחה בלתי תלוי ולא חלק מהמערכת, כי לא הייתה אלטרנטיבה כזו.

הם נוקטים באופן שוויוני כלפי ימין ושמאל.

על החטיבה שלהם יש ביקורת כל הזמן גם חיצונית, של מבקר השירות ומבקר המדינה, ולא הועלו טענות שיש אפליה.

בדרך כלל הטריגר שמביא למעשים כאלה הם החלטות על פינויים, צווים מנהליים לפעילי ימין, וכיו"ב.

אלה לא הערכות אלה עובדות (עמ' 58 ש' 1-32).

אם כל המקרים שבחוות הדעת, למעט נאשם אחד, הם עדויות שלא הבשילו לכדי הרשעות, ענתה כי היא לא בקיאה בנתונים האלה, לא יודעת כיצד נגמר ההליך המשפטי מאז תקיפת הרבצ"ר.

הממצאים המשפטיים רלוונטיים לחוות הדעת, ולו יכלה להצביע על שמות- הייתה רושמת. האנשים המתוארים הם אנשים מהקבוצה האידאולוגית המדוברת.

הניתוח בחוות הדעת מבוסס לוגית, ונתמך בהרבה ידיעות מודיעיניות וחומרי גלם שמביאות למסקנות.

במקרה הספציפי של הנאשם- היה לו קשר לגורמים שעומדים בבסיס התופעה גם מהצד הכהניסטי, זה הופך לאיתמר בן גביר פעיל כ"ך מזוהה, ולא הערכה שהוא כזה.

הנאשם קרא את עלון, הקול היהודי", והיה לו קשר לגורמים רלוונטיים, כולל בן גביר.

חוות הדעת היא לא על אדם עצמו, אלא על התופעה. לשאלה מהן הראיות לפיהן הנאשם קרא את "הקול היהודי",

ענתה כי הוא לפחות הכיר אותו, הוא היה חבר בפייסבוק של ה"קול היהודי" (עמ' 59 ש' 1-32).

צינה בחו"ד כי פעילים של כהנא הם חלק מגורמי התופעה הזו, והנאשם בעצמו מסר במשטרה דמויות מרכזיות כחברים שלו.

הכירו את הנאשם קודם לכן ברמה המודיעינית כקשור לנושא של פעילות ימין (עמ' 60 ש' 1-11).

הם זיהו חבירה של הנאשם לגורמי ימין שמזוהים ככהניסטים, כאנשי הגבעות, בקשרים מחשביים מכל מיני סוגים. לא זיהו פעילות מצד הנאשם שהצריכה נגיעה ישירה בו. הוא לא היה יעד. קראו את המאמרים של הנאשם באינטרנט טרם מעצרו.

אף אחד לא שינה לה תכנים בחו"ד טרם סיומה. מטעמי נוחות בהכנה ובהנחיות קיבלה גם סעיפים וחוקים רלוונטיים לקרוא מהעוזרת של היועמ"ש, לא קיבלה פסיקה.

לשאלה האם נעזרה בניסוח מחו"ד דומות, ענתה כי קראה חו"ד שנכתבה בתחום הטרור הערבי כדי לראות את מבנה הדברים (עמ' 61 ש' 1-32).

יודעת בוודאות שהיו אירועים של הטרדה מול אנשים שהזכירה אבל לא יודעת לשייך אותם ברמה המשפטית פלילית לאנשים. יש מסרים ברורים בקול היהודי במי להתמקד, זו לא מסקנה שלה. המסר ברור ומפורסם ברבים.

עלון הקול היהודי התחיל כעלון המופץ בבתי כנסת ואחר כך הוקם אתר אינטרנט חדשותי שעודכן אחת לשבוע, ובהמשך- עודכן על בסיס יומי. היום הוא אתר חדשותי און ליין (עמ' 62 ש' 1-32).

אם בחומר הראיות אין ראיה לכך שהנאשם קשור למגזר הכהניסטי, ענתה כי זוכרת בוודאות שהוא העיד על חבריו משם. לא התמקדה בחו"ד בנאשם עצמו ולכן לא צירפה כנספחים את הודעותיו המשטריות.

על סמך התקשרות בודדת היא לא יכולה לדעת אם זו אמת או טעות, אבל בעניינו של הנאשם הוא עצמו העיד על כך, וכן מחומרי החקירה עולה כי זה לא קשר מקרי או אישי אלא קשר על רקע פעילות משותפת הסברתית (עמ' 63 ש' 1-32).

בדרך כלל מה שקורה הוא שאנשים שנפגעו מההחלטות באופן אישי הם אלה שמגיבים כמו שהנאשם הגיב בסרטון. במקרה זה- אין מדובר בהחלטה אישית של שי ניצן כנגד הנאשם.

חושבת שזה עקב החלטה של שי ניצן שלא לפתוח בחקירה בקשר לפעילות השמאל.

הסרטון הוא לא פעולה נקודתית של אדם בודד, אלא תואם את התפיסה הרחבה לה נחשף הנאשם קודם לכן (עמ' 64 ש' 1-32).

רוב החומר הגלוי הוא זה שפורסם ב"קול היהודי". ישנה התייחסות בחו"ד לגבי מאמר של יוסי אליצור בנושא שי ניצן,

לפניו ישנה פעילות ענפה של ניצן המהווה סמל נושא האכיפה נגד יהודים.

לשאלה האם בשב"כ תפקידם לבצע הערכה מודיעינית עד כמה הדברים מהווים סיכון או עד כמה הדברים הם גורם פלילי של הסתה, ענתה כי בנושא ההסתה אין להם סמכות להחליט, הם מעבירים לפרקליטות לבדוק צורך בהמשך חקירה.

במקרה זה שי ניצן לא ביקש את חו"ד, למיטב ידיעתה.

לא מוכרת לה חו"ד דומה שערך המקביל שלה בתפקיד האחראי על תחום השמאל הקיצוני (עמ' 65 ש' 1-32).

במסגרת חו"ד התבקשה לנתח את התופעה, עד כמה היא יכולה להוביל לאיום ממשי על נושאי משרות ציבוריות, ולא לבחון עד כמה קיים סיכון בשי ניצן.

לפני שי ניצן הייתה טליה ששון בתפקיד.

באופן עקרוני השיטה לא קוראת למעשים לא חוקיים אלא למנגנון התשה, במקרה זה -זה גלש לפן הבלתי חוקי, לקריאה לרצח (עמ' 66 ש' 1-32).

אם למכלול הראיות עליהן נסמכה בחו"ד לא קשור מעשה שנעשה בפועל לגורמים שפרסמו את המעשים האלה, ענתה כי כתב האישום שהוגש כנגד האדם שדפק על דלתו של שי ניצן הוא אדם שמזדהה עם הקול היהודי, יש קשר פיזי בין האדם לבין המסרים בעיתון. הקשר טרם נקבע בהכרעה שיפוטית.

אין במאמרים הקודמים של הנאשם, טרם הסרטון, משום עליית מדרגה או נורת אזהרה לגבי שי ניצן או שמלמד על הסלמה. הקשר בין הנאשם לנוער הגבעות הופיע בחומר מודיעיני, וקשריו עם הכהניסטים מופיע בחומר הראיות, הוא הושפע מהם (עמ' 67 ש' 1-32).

בחו"ד לא ביססה קשר טכני בין הנאשם לגורמים אלה אלא הוא מעיד על קשרי פעילות שלו עם האנשים וקשרי עשייה.

אין להם מידע על כך שהנאשם קשר עם אחרים שמעורבים בסרטון, אלא פעל באופן בודד.

לשאלה כיצד זה מתיישב עם התזה שלה בדבר שיתופי הפעולה בינו לבין גורמי ימין, ענתה כי המהות של השיטה היא ששולחים את המסר ואין שליטה כיצד הוא יתורגם ויחלחל, זה האיום הממשי. הנאשם נחשף למסר ועשה מה שמבין (עמ' 68 ש' 1-24).

אף אחד לא הנחה אותה לפני או אחרי כתיבת חו"ד.

מסקנתה היחידה היא שהנאשם הושפע מגורמי ימין לפעול כפי שפעל ולא למשל שתפיסתו הפוליטית היא שהביאה אותו לפעול, כי מניחה שמלכתחילה תפיסת עולמו היא שהביאה אותו להיחשף לאותם גורמים ולחבור אליהם, ולאחר מכן לעשות פרסונליזציה של המאבק כלפי שי ניצן.

לשאלה מדוע כשהתבקשה לכתוב חו"ד לא שאלה למה צריכה לכתוב אותה כשיש סרטון ובימ"ש יכול לראות ולהתרשם לבד, ענתה כי חו"ד לא נועדה לטפל באירוע נקודתי זה אלא להציג קשר רחב של התופעה שזה רק ביטוי אחד שלה (עמ' 69 ש' 1-32).

לשאלה כיצד זה מתיישב עם העובדה שהשביתו אותה מכל עבודה אחרת כי הנאשם היה עצור והיה צורך לערוך את חו"ד מהר בעניינו, ענתה כי לא הייתה צריכה להסביר שהסרט מדבר בעד עצמו, התכלית בחו"ד הייתה להסביר את המקרה הספציפי בתוך התופעה הרחבה.

הגם שחו"ד נעשתה בעקבות המקרה הזה, התכלית הייתה להסביר את התופעה הרחבה.

לא נכנסה לשיקולים המשפטיים מדוע חו"ד לא נעשתה בעניינו של אלחנן גרונר שדפק על דלת ביתו של ניצן, אבל בעניינו של הנאשם דובר בעבירה יותר בוטה ומזעזעת.

לאחר פרסום הסרטון התבצעה הערכת מצב נוספת שהביאה לתגבור האבטחה על שי ניצן.

בחקירה חוזרת העידה כי הרקע הרעיוני של הדמויות המפורטות בת/5א שורה 130 ואילך וכן ת/10, ובכלל זה בנצי גופשטיין, מזוהים כפעילי כ"ך (עמ' 70 ש' 1-22).

(6) ע"ת/6- רפ"ק ירון בן צבי- ראש מחלק עבירות מחשב במחוז ת"א.

היה מעורב באופן משמעותי באיתור הנאשם באופן ראשוני, ולאחר מכן על הממצאים הפורנזיים, מיצוי ראיות ממחשבי הנאשם. בהשכלתו הוא בוגר מדעי המחשב במרכז הטכנולוגי חולון, עבר קורסים שונים במשטרה וב-FBI ואף כתב קורסים המשטרה בנושאים הנ"ל (עמ' 72 ש' 10-26).

בחקירה נגדית העיד כי יש הרבה תוכנות שבונוט סרטונים ומעלות אותם באינטרנט, צריך הבנה טכנולוגית קצת מעבר לאדם הסביר אבל זה לא מסובך. המידע קיים באינטרנט, ורק צריך ללמוד אותו ולבצע.

בביצוע העבירות הנאשם לא השאיר עקבות באופן מכוון. הוא עשה טעויות.

דרך ההתנהלות שלו מעידה על תחכום רב הרבה מעבר למשתמש סביר. הוא הסווה עצמו במספר רבדים- גם בשימוש בכתובות IP של פולין ושל ספקים אחרים כדי שלא ניתן יהיה להגיע אליו וגם בשימוש בשם משתמש גנוב באתר האינטרנט כדי שלא לפתוח חשבון על שמו. כמו כן הנאשם השתמש באתר אינטרנט שנמצא בחו"ל באופן שמקשה על גורמי האכיפה.

הוא (העד) רואה מאות עבירות מחשב בשנה, וזה נדיר שאנשים מבצעים עבירות ומסתירים את עקבותיהם בצורה כזו (עמ' 73 ש' 3-31).

גבה הודעה מהנאשם ביום **17.1.11**, רשם מה שהוא אמר. הוא שיתף פעולה ומסר גרסה, לא עשה שחזורים.

לא הטיחו בו את התזות שלהם לגבי המניעים שמסר למעשיו כי מטיחים בו את הראיות שנמצאו כמו חומרי מחשב כדי לקבל תגובתו למה שנמצא.

הוא חקר את ההיסטוריה של הנאשם ברשת ומצא מספר אזכורים בקשר לעמדות ימניות קיצוניות. כשמצא אזכורים של הנאשם ברשת- הפיק דו"ח בתיק החקירה על כך.

לשאלה כיצד מסביר כי אין בתיק החקירה דו"ח שמלמד כי על ממצאים של ימין קיצוני בקשר לנאשם, ענה שקיימים, יש צילומי מסך (עמ' 74 ש' 1-32).

לשאלה היכן הטיחו בנאשם שכוונתו בסרטון השני היה שונה מהסרטון הראשון, ענה כי הוא לא היה אחראי לחקירת הנאשם ולא ריכז את השאלות שהוטחו בו.

לשאלה כיצד מסביר כי חרף תחכום שמייחס לנאשם- הטיח בו בחקירה שהשאיף חומרי גלם שהיווה בסיס לבניית הסרטון על המחשב שלו, ענה כי שימוש במחשב משאיר עקבות רבים מקומות רבים במחשב. הנאשם הראה תחכום מודע בעצם מחיקת החומרים באמצעות "שיפט ודיליט" והסביר כי מחק כך כדי שלא יוכלו לאתר את החומרים שאינם מגיעים לסל המחזור (עמ' 75 ש' 1-32).

הנאשם שלח את ההודעות דרך כתובת אחרת-כאילו מלשכת השר. זו עבירה על החוק ולא כל אחד יכול לעשות זאת. כדי לשנות את שם השולח בהודעת דוא"ל- צריך לפתוח חשבון מזויף או להשתמש בתוכנות צד שלישי, שלמשתמש הסביר אין אותן על המחשב.

זה לא נכתב בתיק החקירה, לא זוכר אם דיברו על כך בצוות החקירה.

לשאלה כיצד מסביר את הסתירה למול עדותו של הממונה על אבטחת המידע במשרד המשפטים גיא זלכר לפיו כל אחד יכול לעשות זאת ואין תחכום, ענה כי סטנדרטים של זיוף תיבת דוא"ל אינה מתיישבת עם המשתמש הסביר והממוצע, אלא משתמש מתוחכם.

הנאשם שלח הודעות ברשת האינטרנט בהן הזדהה בשמו בספטמבר 2010 אבל אין להן שייכות לסרטונים נגד שי ניצן. בהודעות אלה הוא שוב השתמש בכתובת IP של חו"ל, שמובילה לשרת מחשב אנונימי (עמ' 76 ש' 1-32).

החלפת כתובת IP נהוגה בד"כ ע"י אלה שמטרתם לבצע עבירות. לשם כך צריך להוריד תוכנות מסוימות, וביניהן דפדפן מסוג אופרה בו משתמש הנאשם.

דפדפן אופרה קיים כי הוא מציע גם אפשרויות אחרות באופן חוקי, והוא מהיר. הוא (העד) משתמש בו בעצמו במחשב שלו ובנייד.

מחשב לא יכול להיות עם שתי כתובות IP, אלא רק אחת.

לשאלה האם כשמפעילים טורבו בתוכנת אופרה זה משנה את כתובת IP, ענה שזה משנה את כתובת IP ומשמש בדרך כלל לשיבוש חקירה במיוחד כשכתובת החדשה מובילה למחשב אנונימי ברשת כך שהוצאת צו לאותו מחשב אנונימי לא נותנת תשובות.

לשאלה למה לא הטיח בנאשם במהלך החקירה שהוא מייחס לו מניע לא כשר, ענה כי הוא לא חקר את הנאשם למעט חקירה אחת. אולי שאל ולא זוכר (עמ' 77 ש' 1-26).

בחקירה חוזרת העיד כי כתובת ה-IP משויכת לפולין (עמ' 77 ש' 29-32).

(8) ע"ת/8 (צ"ל- ע"ת/7) אמוץ שפירא-כתב ברשת ב' קול ישראל לענייני משפט, ובעת הרלוונטית היה כתב לענייני דתיים (29/ת).

בחקירה נגדית העיד כי לפני שהחליט לפרסם את הסרטון התייעץ עם הפרשן המשפטי משה נגבי. כשהוא ראה את המייל הראשון הרגיש שמשהו לא בסדר כי המייל שממנו נשלח הקישור לסרט היה כאילו משר המשפטים. הוא צפה בסרטון והיה צופה חמישי במספר, עשה עוד ניסיון- והיה הצופה השישי. הוא חשב שאולי זה אכן נשלח ממשרד המשפטים, אבל נראה לו מוזר (עמ' 80 ש' 10-25).

הוא הסתמס עם העורך, ותהו ביחד שמא זו פרובוקציה מצד הפרקליטות. החליטו לא לפרסם מיד אלא להתייעץ עם עו"ד משה נגבי ולאחריה החליטו לעשות משהו מינורי- לא להימנע מהפרסום אבל לא לעשות פרסום גדול.

הם לא התבקשו להביא את ההקלטה למשטרה. ההתלבטות הייתה האם זה סרטון אמיתי, הוא מוכן לפספס סיפורים אם לא משוכנע שהם אמת.

בגלל ההתייעצות הם איבדו את זמן הפריים טיים של התוכנית שזה ב-7 בבוקר, ופרסמו רק ב-8. השיקול להיות ראשונים לא היה העיקרי, למרות שהוא שיקול.

ההנחיה הייתה לפרסם בלי שם של דמות, פרטים מינוריים.

סיקר מידי פעם דברים שקשורים בשי ניצן, בהיותו משנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים.

לשאלה האם זכור לו כי סיקר מקרים של הסתה הפוכה מצד השמאל נגד חרדים ומתנחלים, ענה כי שלושה שבועות טרם קבלת הסרטון עשה כתבה, נשלח לאירוע של שמאלנים (עמ' 81 ש' 1-32).

דיברו שם בצורה בוטה נגד הציבור הימני, לא ראה בוטות כזו בכל תקופת עבודתו ברדיו מצד אישים ידועים, והצטמרר. חזר לרדיו ועשה כתבה שחשב שתיצור תגובות- אבל למרבה ההפתעה הכל עבר מצד הימין, לא יודע למה.

הנאשם התקשר אליו, לא מכיר אותו אבל האדם הזדהה באותו שם של הנאשם, ולאחר כמה ימים שלח לו מייל בו הוא מאיים להתלונן עליו בפני עו"ד על כך שרשת ב' השוותה את הימין לאייכמן. הוא(העד) לא השוו אלא הביא את דבריהם

של אנשים אחרים שהשוו.

הוא יצר קשר עם הנאשם באופן חריג כי רצה לדבר איתו, שהיה חתום כתנועת ארץ ישראל שלי או משהו כזה, הוא נתן לו נאום ארוך על העניין הזה, והוא ניסה להסביר לו שלא מבין את שפת התקשורת. שאל את הנאשם למה לא הגיב על הדיווח אם מתקומם, והיו נותנים את הפן השני של העניין בכתבה.

יש מקרים בהם לא מבקשים תגובות בכתבה ויש מקרים שכן. הם לא דיברו על אנשים ספציפיים ולכן לא נתבקשה תגובה (עמ' 82 ש' 1-32).

הוא ציפה לתגובה מצד גורם ציבורי כלשהו ולא מאדם ספציפי, זה היה שיקול של העורך-האם הופך את זה לדבר גדול שמצריך תגובה.

כשראה את הסרטון של הנאשם -חשב בהתחלה ששר המשפטים הספיק לתפוס סרטון כל כך מהר, שהיו לו רק 4 צופים.

לשאלה האם זוכר מקרה שקשור בד"ר אייל ניר מאוניברסיטת בן גוריון שקרא לשבור את המפרקת לנבלות האלה, תוך כוונה למתנחלים, ענה שזוכר משהו, לא זוכר בדיוק את המקרה.

בעקבות האירוע הזה טרחו במשרד המשפטים להוכיח להם ששי ניצן טיפל בכל מיני סוגים של ארגונים או אתרים בלי קשר לדעה פוליטית מסוימת (עמ' 83 ש' 1-32).

לא זוכר מקרה ששי ניצן התערב בשחרורו של גדעון ספירו שהיה בחקירה.

לא זוכר את הסרטון הראשון, בסרטון השני- אותו אדם שדיבר איתו, כנראה הנאשם, שאל אם הבין את המסר, ולאחר מכן היה מכתב שמסכם את השיחה, לפיו שהם מזועזעים מכל אלימות, והרעיון בוצע לא על דעת הקבוצה אלא ע"י ילדה בת 17.

הוא אמר לו שהם קבוצה מאזור הצפון, אנשים דתיים והייתה להם פגישה עם השמאל הלאומי בסופו של דבר הגיעו לדיאלוג מרגש, אחת הבנות תיכונסטית הציעה לעשות את הסרטון ולא חשבו שזה יתגלגל כפי שקרה.

הם התנצלו בפני שי ניצן ואהוד ברק. הם אמרו שנבהלו מעצמם.

הוא שידר באחת הכתבות על ח"כ דאז יעקב כץ שטען שאיימו עליו, פנה לראש הממשלה לשאול האם השב"כ העסיק את הנאשם אי פעם, ונענה שלא. יעקב כץ כתב שהתפרסמה קריאה בפייסבוק לרצוח אותו, ולמרות שהודיע על כך לקצין הכנסת -לא הייתה אליו כל פניה מגורמי הביטחון ולא הוצמדה לו אבטחה, ולדבריו הפער בין המקרים זועק לשמיים.

זה היה יום יומיים לאחר המקרה הנדון, תוך כדי. אם זוכר נכון לאור הטענות האלה כן עשו משהו בסוף בעניינו. החקירה

נסגרה.

יודע שיש טענה של הימין לאכיפה בררנית ולהפליה, חושב שהועלתה גם טענה לאכיפה בררנית מצד השמאל בקשר לגדר.

הסרטון הורד מיד (עמ' 85 ש' 1-29).

(9) ע"ת/9- רועי שרון- הודעתו **30/ת** מוגשת במקום עדות ראשית.

הודעתו של רועי שרון במשטרה מיום 13.1.11 שעה 15:50 (30/ת)

משמש כתב שטחים של ערוץ 10.

הקשר הראשון שלו עם אורי ברעם היה בהפגנה בבת ים ביום **20.12.10** במהלכה הוא ביקש ממנו את כתובת המייל שלו ואת מספר הטלפון הנייד. לאחר מכן שלח לו הרבה מיילים בנושאים פוליטיים, אך לא שוחח איתו או ראיין אותו.

ביום **10.1.11** בשעה 01:27 הגיע אליו מייל (שהוא הדפיס ומוסר לחוקר), הנחזה להיות מייל משר המשפטים ובו הפניה לסרטון בו מופיעים מצגת עם הסתה לרצח שי ניצן.

בשעה 8:00 מספר הצפיות היה 24 בלבד, ובסביבות השעה 8:30-8:45 הסרטון נמחק מהרשת.

ביום **11.1.11** בשעה 02:31 הגיע מייל נוסף הנחזה להיות משר המשפטים (מוסר את הדפיס לחוקר), בו יש קישור לסרטון על אהוד ברק הקורא לרצח ברק, ומאידך יש בו פעילי שמאל שקוראים לרצח אהוד ברק, ולאחר מכן נכתב כי הוא מתנגד להסתה לאלימות, כדי לשנות את שיח הדיבור.

הקישור היה מקולקל ולא הצליח לראות דרכו את הסרטון, ולכן נשלח אליו מייל נוסף מגוף הנקרא "אזרחים למען שינוי השיח הציבורי בישראל" המתנגד להסתה ואלימות.

מייל נוסף נשלח ביום **11.1.11** שעה 11:58 בו מתנצל השולח על הסרט וטעון כי הוא נגד הסתה ונגד אלימות.

ביום **11.1.11** שעה 12:54 שולח שוב אותו גוף מייל נוסף, וחוזר ומבהיר כי הוא נגד הסתה והוא נדהם מההד שעה הסרטון. כן צירף את אחד המיילים ששלח בחזרה למייל שנחזה להיות משר המשפטים, ובו השאיר את מספר הפלאפון שלו (תדפיסי המיילים מצורפים להודעה).

בחקירה נגדית העיד כי הוא כתב לענייני שטחים בערוץ 10. ממה שראה- מספר הצפיות בסרטון היה נמוך ובשעה 08:45 הוא הורד מהרשת בסמוך להעלאתו. הסרטון היה פתוח לו על המחשב וכך ראה את מספר הצפיות. בבוקר אין להם שידורים, ולכן מראש ידע שהידיעה תשודר במהדורת חדשות של הערב, חשב שזה יהיה בלעדי שלו, אבל בסוף זה פרסם ברשת ב'.

לאחר מכן קיבל את הסרטון לגבי אהוד ברק.

טענות הימין לגבי תפקודו של שי ניצן היו ידועות לו. במשך שנים הפעילים התלוננו ששי ניצן התעסק הרבה בטרור יהודי, בימין הקיצוני, והתנכל לאנשי ימין.

ככתב -לא נקט פעולה שיפוטית כלפי פעולותיו של ניצן אבל מכיר את המחקרים, הוא פרסם חלק מהם. הקמפיין נגדו היה נרחב וחצה גילאים ומעמדות בימין (עמ' 86 ש' 1-32).

הוא סיקר את התלונות מצד הימין מדוע גדעון ספירו, אייל ניר, ג'אד נאמן וכו' לא נחקרו.

הוא פנה לפרקליטות בעניין זה, ונענה כי כשמגשים כתב אישום בגין הסתה -אחד הקריטריונים הוא שיהיה חשש שבעקבות ההמלצה מהסרטון או ההתבטאות מישו ייקח את החוק לידיים ויפעל.

במקרים בהם היו התבטאויות של אנשי שמאל- לא היה חשש כזה.

זוכר שכתב פעם על חקירה שהסתה נגד הימין מצד גורמי שמאל.

יכול להבין מאיפה טענה בדבר אפליה נגד הימין מגיעה, אך ככתב מעדיף לא להתייחס לזה.

ישנה מוטיבציה גבוהה בקרב מערכת הביטחון והמשפט לטפל ביד קשה בכל מה שקשור בפשיעה על רקע לאומני מהצד היהודי (עמ' 87 ש' 1-32).

עם זאת, לא ניתן לנתק את זה מהעובדה לפיה בעשורים האחרונים האלימות על רקע אידיאולוגי באה בעיקר מצד הימין, ופחות מהשמאל.

בחקירה חוזרת העיד כי ערך כתבה בתוכנית "המקור" שעסקה בפשיעה לאומנית והתמקדה בשאלה איך כל מערכת הביטחון מפעילה את כל האמצעים והמשאבים כדי למגר את תופעת הפשיעה הלאומנית, ובכל זאת מובסת בידי כמה עשרות פעילי ימין קיצוני.

התשובה העיקרית בכתבה לכך היא שפעילי ימין הצליחו לפצח את השיטה כי הם שומרים על מידור ולא מדברים במכשירים ניידים, הם מבצעים את העבירות בצורה מקצועית בלי להשאיר דנ"א או ט"א או סימני זיהוי אחרים, וגם כשנעצרים בעקבות מידע מודיעיני- הם שותקים ומשתחררים כי מידע מודיעיני הוא לא תשתית ראייתית.

תשובה נוספת היא שבקרב הימין קשה מאוד לשתול סוכנים ולגייס סוכנים, בניגוד למגזר הערבי, ולכן אין כמעט כתבי אישום בפשיעה לאומנית (עמ' 88 ש' 1-24).

כן הוגשו (בהסכמה) :

דו"ח מעצר של הנאשם מיום 11.1.11 שעה 19:20 (ת/א1)

נעצר בגין שידול לרצח, איומים בכתב לרצח, הסתה לאיומים או לטרור ולמעשה גזענות.

תגובת הנאשם: "אין לי קשר לזה". בחיפוש נתפסו מוצג שונים ות"ז.

עמוד 21

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

מזכר מאת רס"מ מקסים יורקוביץ מיום 11.1.11 (ת/ב)

ביום 11.1.11 סמוך לשעה 19:20 יחד עם שוטרים איתמר בין-גרשון, ערן צנעני וישי כהן, הגיעו לביתו של הנאשם ברעננה וביצעו חיפוש ומעצר ע"פ צווים של בימ"ש שלום בראשל"צ.

לפני כניסה לגרסתו, הפעיל מכשיר הקלטה, וכשהנאשם פתח את הדלת הזדהה איתמר כשוטר וביקש מהנאשם להזדהות בתעודה מזהה. לאחר שזוהה - הוצג לו צו החיפוש, ונאמר לו מה יתבצע בחיפוש וכי הוא חשוד בעבירות של הסתה לרצח בכתב והסתה לגזענות.

הודיע לנאשם כי ירשום כל מה שיגיד וישמש ראיה בבימ"ש, וכי הימנעות מלענות על שאלות יכולה לחזק את הראיות נגדו, וכי זכותו להיוועץ בעו"ד.

הנאשם אמר שהבין, וביקש מאשתו להתקשר לברוך שידאג לעו"ד.

זכ"ד מיום 11.1.11 שעה 21:50 מאת ישי כהן (ת/ג)

הגיע לחיפוש בבית הנאשם. בסיום החיפוש נסע עמו הנאשם ברכב ליחידה ויחד עמם נסע מקסים יורקוביץ, עם מכשיר הקלטה, שאף הזהיר את הנאשם טרם תחילת השיחה.

שאל את הנאשם לגבי המייל מכתובת sar, והנאשם ענה כי חושב שזה שר המשפטים אבל היום מבין שזו כתובת פיקטיבית. אמר שלא הוא עומד מאחורי הכתובת הזו, ולא יצר אותה.

בקשר למייל- אמר הנאשם כי הוא ראה אותו בעת שליחתו כי היה ער באותה שעה ועבד על המחשב, קיבל את המייל מחבר נוסף, וחושב שמדובר בניסיון "לתפור לו תיק".

הנאשם נשאל לגבי כתובת המייל שבשימושו והוא מסר מספר כתובות ואופי השימוש בהן, וכי מחזיק מספר חשבונות פייסבוק בשמות שונים.

נשאל לגבי יכולותיו הטכניות והוא אמר כי מכיר את תחום פריצת האתרים, אבל רק באופן תיאורטי. אמר כי לא פרץ לשום אתר, ולא נכח בעת פריצה כזו.

נשאל היכן היה בימים האחרונים ואמר שמיום חמישי היה בבית בשל כאבים, ויצא רק להוציא את הכלבה לטיול.

סיפר שהיום בבוקר היה בסלקום כדי להחליף מספר טלפון שלו, וכשנשאל למה עשה זאת, ענה כי כל מיני אנשים התקשרו אליו מאז שארגן את הפגנת הימין, וכיוון שפעם עסק בתחומים אחרים כמו תקשור וטכנאות מחשבים וביטוח- הדבר יוצר בעיות ולכן החליט להחליף מספר (בחיפוש נמצא מספר תור של חברת סלקום).

דיסק ההקלטה של תשאול הנאשם בנסיעה מיום 11.1.11 ע"י ישי כהן ומקסים יורקוביץ (ת/ד)

תמלול תשאול הנאשם בנסיעה מיום 11.1.11 ע"י ישי כהן ומקסים יורקוביץ (ת/ה)

הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 11.1.11 שעה 22:50 (ת2/א)

לא אשם בחשדות עליהן הוזהר. לשאלה מה ידוע לו על סרטון ברשת הקורא לרצוח את עו"ד שי ניצן, ענה כי לפני מספר ימים קיבל טיפול רפואי שהפך לו את שעות השינה ובגלל הוא ער בלילות.

הוא עבד על המחשב בלילה בין ראשון לשני, לגבי תמונות של הר הבית באמצעות תוכנת פוטושופ, וקיבל התרעה בחלונית שהגיעה הודעה חדשה, אולי בשלוש לפנות בוקר.

פתח את ההודעה וראה שמדובר בסרטון הקורא לרצח שי ניצן, צפה בסרטון, ותוך כדי צפייה קיבל מייל נוסף מדוד איש שלום בו הייתה כתובה אזהרה שמפיצים סרטון, וזה בטוח לא נעשה ע"י הימין. הוא לא התייחס למייל של דוד וחזר לסרטון והחליט להוריד אותו מהאתר באמצעות תוכנת פיירפוקס, אך ראה שזה לא עובד.

צילם את המסך באמצעות תוכנה המותקנת לו במחשב, ושמר את הקובץ במחשב. לאחר מכן בדק מהיכן הגיע המייל sar וראה שיצא מאתר שנותן שירות של משלוח מכתבים אנונימיים.

לשאלה כצד בדק את מקור המייל, ענה כי יש אפשרות בכל אי מייל לבדוק בפרטים של הודעה מה החתימה הדיגיטאלית שנותנת מידע על השרת ממנו יצא המייל. בבדיקה שעשה הגיע לאתר אהבה כלשהו שמאפשר לשלוח מיילים אנונימיים.

הנושא עורר את סקרנותו, הוא החל להתחקות אחרי הסיפור ונכנס לאתר שבו עלה הסרטון ועשה מחקר. מצא שהמשתמש העלה את הסרטונים שלא קשורים אחד לשני וידע שבטוח זה מישו שניכנס עם שם משתמש שהמסתובב ברשת.

עשה חיפוש על שם משתמש זה, לא זוכר את שמו, ומצא אותו באתר שנקרא "bug me not" שנותן שירות של סיסמאות לכל מיני אתרים. מאוחר יותר עזב את הנושא והמשיך עם ערכית התמונות שדיבר עליה.

בערך ב-10 בבוקר שמע שמדברים על זה ברדיו ורצה לראות את הסרטון שוב והוא כבר לא היה ברשת. סיפר לאשתו את הסיפור והראה לה את הסרטון ששמר במחשב, והיא דרשה שימחק אותו כי חששה שיאשימו אותו ביצירת הסרטון, ומחק אותו.

חושב ששמר אותו בתיקייה השומרת באופן אוטומטי את הסרטונים של התוכנה. חושב שמחק את הסרטון באמצעות מקשי SHIFT DELETE.

כתובת המייל שנמצאת בשימושו היא baram78@gmail.com זו כתובת המייל הראשית שלו, יש לו כתובות נוספות שמנותבות אוטומטית ישירות לתיבה זו ויש כתובת נוספת lienet.kr8@gmail.com יש לו כתובת מייל נוספות בהן משתמש לכניסה לפייסבוק. בפייסבוק יש לו מספר חשבונות שמשמשים אותו.

לשאלה היכן היה בימים האחרונים, ענה כי מיום חמישי האחרון עבר זריקה אפידוראלית לעמוד שדרה צווארי בבי"ח אסותא בראשל"צ והיה בבית ולא יצא למעט טיולים עם הכלבה. היום היה בקניון רננים כדי לקנות כיסא בירכיים אך הכיסא לא היה תקין והחזיר אותו ותוך כדי גם תיקן את הטלפון הנייד. עקב המלצת נציג השירות הטלפון לא תוקן כי אין ביטוח, חזר הביתה, ונעצר.

במהלך הימים האמורים היו איתו אשתו ובנו הקטן ולעיתים אימא של אשתו, אבל הוא ישן. לא הגיעו אליו מבקרים לבית.

לפני שבועיים הייתה הפגנה בכיכר ציון והוא היה אחראי על ההסעות מתל אביב.

עד לפני שנתיים עסק בתחומים שונים ובין היתר לימד פסיכולוגיה יהודית וייעץ לפי עקרונותיה. אחת המפגנות סיפרה לו שהיא חיפשה ברשת את מספר הטלפון שלו ומצאה מודעה ישנה מעיסוקו קדם במיסטיקה. גם עבד כטכנאי מחשבים.

משהתחיל להיות פעיל פוליטי-החליט שעליו לשנות את מספר הטלפון על מנת לייצר בידול בין התקופות השונות בחייו.

היום בצהרים התקשר למוקד של סלקום והחליף את מספר הטלפון שלו ולאחר מכן שלח הודעה במייל לחברים והודיע על ההחלפה.

הוא מפחד ולא קולט שהוא עצור. מפחד שהולך להיכנס לכלא ל-30 שנה.

במדינה שלנו לא תמיד נעשה משפט צדק, מפחד להיות קורבן של המערכת כמו ברנס או רומן זדורוב. כמו כן משום היותו פעיל ימין - מפחד שבימ"ש ינהג כלפיו באופן מוטה, לא יזכה למשפט הוגן, וייענש בחומרה על לא עוול בכפו.

הוא לא יצר את הסרט, ולא הפיץ אותו. לאור אמונתו הדתית הוא מתנגד לרצח יהודים ושל כל אדם, ובכלל זה מתנגד לאלימות ולהסתה לאלימות, ומגנה כל הסתה לרצח ורצח.

הוא בעד הידברות וחתימה לאמת, ובעד אהבה ושלוש בין היהודים.

שמע על הפרסום של הסרט אבל לא יודע משהו מעבר לכך, שמע שאמרו שקטינה עשתה את זה.

מכיר את אמוץ שפירא כעיתונאי, והייתה לו איתו אינטראקציה לאחרונה לפני שלושה שבועות כשדיבר איתו בטלפון. היום גם חייג אליו בטעות וניתק מיד לפני שהפסיק לענות.

רצה להתקשר לאיתמר בן גביר, אבל בסוף גם איתו לא דיבר. התבלבל בין שני המספרים.

לגבי הסרטון של שי ניצן דיבר רק עם אשתו וח"כ מיכאל בן ארי, וקיבל את המייל מדוד איש שלום אבל לא ענה. לא העביר את המייל עם קישור של הסרטון לאף אחד.

מכחיש שיצר את כתובת המייל sar, וכי פרץ לאתר למשלוח מיילים אנונימיים, או כי יודע מי שלח את המייל. אין לו תוכנות במחשב לפריצה לאתרים. לא עשה שינויים בחומרת המחשב שלו אבל בנייד התקין מערכת הפעלה חדשה ובמסגרתה מחק תיקיות שהיו במכשיר.

כופר בחשדות נגדו ומגנה את סעיפי החשד. אוהב את שי ניצן ואת אהוד ברק כיהודים ומאמין שרק שיח והקשבה יכולים להביא לשינוי. גאה במדינה הדמוקרטית בה חי ודוגל בחופש הביטוי על כל צורותיו.

אין לפסול כי מי שעומד מאחורי הסרטונים הוא אומן ריאליטי שמשמש במדיה אומנותית ועל כן הוא מוגן כאומן ולא כמסית או מאיים.

לשאלה האם הסרט הוא אומנות בעיניו- ענה כי אם מי שיצר אותו מגדיר את זה כיצירת אומנות- אז זו יצירת אומנות.

מזכר מאת איציק שופן מיום 16.1.11 (ת/ב2)

ביום 12.1.11 בסיום חקירתו של הנאשם ע"י היחב"ל -נשאר עמו בשלב שקרא את עדותו. שוחח עמו בין השעות 2:00-2:33 במהלכה הלך הנאשם סחור- סחור בגרסתו, אך היה לו ברור כי יש מצב לקשר שיוביל למסירת גרסה ולכן ביקש מהנאשם שידבר בצורה יותר חופשית. הנאשם שאל אם אפשר לעשן סיגריה, יצאו ללובי ושוחחו, במהלך השיחה הבהיר הנאשם כי אשתו לא מעורבת וכי חושש לומר שהוא יצר את הסרטון בין היתר-בשל כעסה של אשתו עליו. ביקש לשנות את סעיפי החשד כבסיס לאמון ביניהם.

סיפר כי בסרטון על שי ניצן השתמש בפונט "סכם" ובסרטון על ברק השתמש בפונט "אנארכי", הביע צער על הסרטים. הוא לחץ את ידו.

הנאשם דיבר באופן פילוסופי, חופש הביטוי ולאחר מכן נכנסו לחדר החקירות כדי לתעד את מה שאמר הנאשם.

תמלול חקירת הנאשם מיום 11.1.11 מאת החוקרים ישי וירון (ת/א2)

דיסק חקירת הנאשם מיום 11.1.11 (ת/ה2)

תמלול חקירת הנאשם מיום 11.1.11 מאת החוקרים איציק וירון (ת/ו2)

הודעת הנאשם מיום 12.1.11 שעה 03:30 בכתב ידו (ת/א3)

מביע צער עמוק על הדרך שיצירת האומנות שלו הובנה. כוונתו הייתה חיובית אך מעשיו שליליים והוא מצר על כך וכואב לו.

מאמין כי ע"י העברת מסרים באומנות ניתן לשנות מציאות.

הכין שני סרטים כיצירות אומנות ולא כמנשרים הקוראים לפעולה.

בראשונה- מוצגת מציאות עגומה בה אזרחים בישראל קוראים "מוות ליהודים" ופרקליטות המדינה, שמונהגת מדיניות ע"י שי ניצן, נתפסת בקרב הציבור הימני כמפלה ופועלת באופן לא הגון.

למול האמור- ישנה הצגה גרוטסקית של אביגדור ליברמן וקריאות של השמאל לסרס מתנחלים- לגביהן שי ניצן לא נקף אצבע.

בסרטון הציג את הדיסוננס בין אזלת היד של המדינה כלפי הסתה מצד אחד, והאמירות בסרטון אינן משקפות את דעתו, והוא מתנגד לאמרות בדבר רצח שי ניצן.

בתחילת הסרטון מובאים קטעין מהטלוויזיה המתעתדת אזרחים ישראלים הקוראים למוות ליהודים כשפניהם גלויות מול המצלמה, אותם הוריד מאתר יו טיוב, סרטון של נרי אבנרי שפורסם באתר news1.

בהמשך מובא טקסט בפונט תנכ"י הקורא לרצח שי ניצן, לא מתוך ביטוי רצון אלא אמירה אומנותית נוכח הקריאות של מוות ליהודים.

בהמשך מובאות כתבות של החלטותיו של שי ניצן הפטרות מכל אשמה את יוצרי התערוכה שהציגו את ליברמן כחזיר, כמו גם החלטתו שלא להעמיד לדין מפגינים שקוראים לסרס מתנחלים.

היצירה לא באה לקרוא לפעולה אלא להציג איפה ואיפה מול אמירות חמורות, שנאמרו בפועל לעומת האמירה מוות לשי ניצן- אותה אף אחד לא באמת אמר.

מביע חרטה, מבין ששגה, רצה להעביר מסר של אהבה ותיקון. רצונו לפרסם את היצירה גרמה לו לשלוח אותה באופן שנחזה להישלח מלשכת שר המשפטים, לרשימת התפוצה שלו -חכ"ם שרים ועוד פעילים פוליטיים.

יש אתר שמאפשר לשלוח מיילים באופן אנונימי -ודרכו שלח. ניתן לרשום בשדה השולח כל כתובת, כך שיתקבל הרושם שזה נשלח מהמייל שהוזן.

את הסרט העלה באתר דומה ליו טיוב כי הוא חשש להיחשף. מודה כי לא רצה בחשיפה אישית אלא בחשיפת יצירת האומנות עצמה. לא עניין אותו פרסום שמו, אלא באפקט שיצור הסרטון.

את המיילים שלח דרך דפדפן "אופרה", המאפשר לשלוח באמצעות פרוקסי בפולין. שלח כשאשתו ישנה. אף אחד לא היה שותף בסוד העניין, ובדיעבד שיתף את אשתו.

עבד על מחשב עם כונן חיצוני. ביצע את המחיקה מהחשבון באתר לאחר מספר כניסות ספורות לאחר הפרסום ששמע ברשת ב'.

לגבי הסרט השני- חש כי הסרט הראשון לא הצליח להעביר את המסר, והחליט להביא קטעים מתועדים מערוץ 2, ביו טיוב בו אנרכיסטים קוראים לרצוח את אהוד ברק הופעה חיה, לשפד את ראשו על בזנ"ט, ולרסס את כל מפלגת הליכוד והעבודה מול גדר ההפרדה, כן קראו לחנוק שוטרים.

הוא עוד הראה בסרטון קטעי עיתונות הקוראים להרוג חיילי צה"ל, מתנחלים וכו', וכן ציטוטים שלהם כי המדינה צריכה להיות מחוסלת וכי הם האויב של המדינה.

בסוף הסרטון כתב כי הדברים מכוונים נגד ההסתה, כדי להראות שהיא קיימת משני צדי המתרס, ויש להוקיע אותה, על מנת שלא נגרר למלחמת אחים.

את הסרט השני שלח באותה טכניקה, דרך אתר האהבה שמאפשר שליחת מיילים אנונימיים.

כשהעלה את הסרטון לאתר- הוא לא עבד, ואז בטיפשותו החליט להעלותו ליו טיוב.

צירף במייל של הסרטון דברי הסבר המבהירים כי דבריו לא הובנו כהלכה והתנער מדברי הסתה.

למחרת בבוקר ראה כי סרטון זה לא מקבל הד כפי שקיבל הסרטון הקודם והוא התקשר לאמוץ שפירא, עם כוכבית 25 שמאפשרת עיוות קולי, ובשיחה ביקש להדגיש את המסרים. אמר לו כי הוא שייך לקבוצה שעסקה בדיונים בנושא, וכי קטינה הפיצה את הסרטון על שי ניצן בניגוד לדעת הקבוצה.

הוא רצה לראיין אותו, אך הוא סרב.

הוא טעה והבין שטעה. הוא מביע חרטה וצער עמוקים, כפי שהביע בשיחה עם השוטרי איציק.

דיסק הודעת הנאשם מיום 12.1.11 (ת/ב3)

תמלול חקירת הנאשם מיום 12.1.11 ע"י החקורים איציק שופן וירון (ת/ב3)

הודעת הנאשם בכתב ידו מיום 12.1.11 שעה 11:20 (ת/א4)

מבקש סליחה, רוצה להביע חרטה. שגה וחטא. הוא נגד אלימות ורצח, בעד אהבה. אוהב את עו"ד שי ניצן אהבת ישראל. אוהב את אהוד ברק אהבת ישראל.

מבקש סליחה מהקב"ה על חילול שם שמיים. ודבריו בסרטונים בטלים ומבוטלים.

מזכר מיום 12.1.11 מאת רס"מ מקסים יורקוביץ (ת/ב4)

ביום 12.1.11 בעת ששמר על הנאשם בחדר החקירות, ביקש הנאשם להביא לו דף נייר ועט, וכתב בכתב ידו מסמך בעל כותרת "הודעת אורי ברעם" (ת/א4).

הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 13.1.11 שעה 13:00 (ת/א5)

מזה כשנה עוסק באופן וולנטרי ועצמאי במחקר בעיית הדלגיטימציה של מדינת ישראל הכולל קריאת מאמרים שמתארים תופעה שמשיקה למגמת האיסלמיזציה באירופה, ארה"ב ואוסטרליה.

תחושתו הסובייקטיבית כיהודי בן למשפחת ניצולי שואה, היא שהאווירה התודעתית היא חמורה מזו שהייתה ערב מלחמת העולם השנייה. זו הסתה. גם כיום מתחוללת הסתה מצד אירן והפלסטינאים, תהליך שיכול להוביל לשואה נוספת שתתקבל בעיני העולם כלגיטימית- זאת ע"י ציורה של מדינת ישראל כדמונית, חסרת בסיס מוסרי, המהווה איום על העולם.

לאור המרוץ הגרעיני של אירן, וחוסר היציבות באזור במצרים לבנון עירק וסוריה, חש כי עומדים לפני מלחמה, ולכן על העם היהודי להפנות יותר משאבים לכיוון הסברה וחינוך.

חלק מהמחקר שלו מגובה בתיעוד אמירות והתבטאויות של אנשי שמאל בכירים במדינה ושל סיקור תקשורתי מוטה באופן ברור כלפי הנרטיב הפלסטיני ולכן חש צורך לעשות מעשה חינוכי חריף וקיצוני שייצר נרטיב ישראלי שיתמודד מולו בהצלחה.

בתערוכה על ליברמן, הקריאה לסרס מתנחלים, קריאות מוות ליהודים- שי ניצן פוטר באופן מגמתי את גילויי ההסתה האלה, עד כי חש שעליו לזעזע את אמות הסיפים ולעורר דיון ציבורי בנושא ההסתה האנטי יהודית במדינה והסלחנות כלפיה מצד מערכת המשפט.

לשאלה האם מאמין כי שי ניצן "בא להורגו", ענה שכן, אם אזרחית ישראלית צועקת מול המצלמה בפנים גלויות "מוות ליהודים" ואינה נעצרת או נחקרת או מואשמת בהסתה- אין הבדל בינה לבין קריאה לרצוח את שי ניצן.

לשאלה מדוע העלה את הסרטונים בצורה מוסתרת אם זו דעתו, ענה כי חש בתוכו שרוצה להסתיר את זהותו ויש הקלה בכך שנתפס. הוא ראה ידיעה שמישהו נתפס בנוגע ליצירת הסרטון על שי ניצן והוא הזדעזע מכך ולכן בסרטון השני נקט בפחות אמצעי זהירות להסתיר את עצמו מתוך משאלת לב לא מודעת להיתפס, ושלא יואשמו חפים מפשע בעבירה שהוא ביצע.

לא הודה מיד כי פחד מהעונש, וחשב שהודאה רק תחמיר את עונשו. אך לאחר שהשוטר איציק רכש את אמונו- יכול היה לקחת אחריות על מעשיו ולהודות מתוך הצו המוסרי שמנחה אותו כאדם.

מפלט השיחות שמוצג לו של האנשים עמם שוחח מיום 9.1.11 ואילך- לא מזהה את כל המספרים אבל הראשון הוא של רוני ביאלר חבר, עמית ברק מעמותת "אם תרצו", ברוך מרזל בנוגע לפעילות בשכונת התקווה לצורך העברת לשכת ח"כ מיכאל בן ארי לשם.

באותו ערב דיבר עם בנצי גיפטיין שעובד באיחוד הלאומי ועם מאיר תורג'מן משכונת התקווה. במהלך הלילה חיפש אחר אפשרויות לשליחת מיילים אנונימיים.

חוץ מבנצי ומאיר לא נעזר בעוד אנשים לצורך העלאת הסרטים. הם לא שאלו למה רוצה לפתוח תיבת דוא"ל, הוא לא יידע אותם במעשיו. הם חשבו שמדובר בטלפון שנועד לשמש כמלשיון ביחס להעסקה או שיכון לא חוקי של מסתננים בשכונת התקווה.

לאחר פרסום הסרטים דיבר רק עם מיכאל בן ארי, שהתראיין וחשב שהשב"כ הוא שפרסם את הסרטון, כי הוא לא שיתף אותו בסוד העניין.

ביום פרסום הסרט על ברק דיבר עם אמוץ שפירא כי ראה שהוא לא מקבל חשיפה כמו הסרט הקודם, ורצה לתקן את המסר. יצר בפניו מצג כאילו מדובר באדם מבוגר מהצפון.

דיסק הודעת נאשם במשטרה מיום 13.1.11 (ת/ב5)

תצהיר בכתב ידו של הנאשם מיום 13.1.11 שעה 3:50 (ת/ב5)

פלט שיחות של חברת סלקום לגבי מכשירו של הנאשם (ת/5ד)

הודעת הנאשם במשטרה (ת/6א)

לא פגש איש מאז יום חמישי בו קיבל את הזריקה. ביטל פגישה עם עדי הראל כי לא חש בטוב. הנאשם עורך שחזור של פעולותיו- מופעלת תוכנה לצילום מסך.

השתמש בדפדפן של "אופרה" שיש בו אפשרות להוריד וידאו מיוטיוב, מתוך כתבה של נרי אבנרי, ולאחר שצפה בה החליט לערוך סרטון משלו. מסביר כיצד ערך את הסרטון על שני ניצן.

הוא לא קשור באופן פעיל לקבוצות ימין שהוא חבר שלהן בפייסבוק, יכול להיות שסתם הצטרף ב"לייק".

יש לו רשימת תפוצה עם מיילים של עיתונאים ואנשי ציבור, שומר אותה כי מפיץ הרבה חומר בשמו. מתוכה בחר כמה שמות אקראיים לשלוח אליהם את הסרטון בעילום שם. שלח להם את מיילים מאתר של שליחה אנונימית.

שלח מכתובת המייל של שר המשפטים כדי לעשות "הפוך על הפוך".

לאחר שהבין כיצד הסרטון התקבל- הבין את גודל ההסתבכות, חשש על עצמו, ורצה להבהיר את המסר בצורה ברורה יותר. לכן הפיץ סרט שני על אהוד ברק. במקרה זה נהג בפזיזות ושלח את המיילים עם קישור לא תקין לסרטון.

קיבל תגובה לסרטון מאמוץ שפירא שביקש לראיין את שולחי המייל, לאור האמור- התקשר אליו ודיבר איתו. תגובות נוספות הגיעו מדורית סיטון, דודו אלהרר, מישראל היום, ועוד.

לסרטון של ברק השתמש גם בטורבו של הדפדפן, וגם בכתובת איי פי מפולין, וגם את הסרט הזה מחק.

יצר בעבר סרטונים תחת השם "מורשת רבין לזכור ולא לשכוח" שאינו תחת שמו שבוצע באותו אופן. הוא העלה אותו ליוטיוב ביום 27.10.10 ולא הפיץ במייל יזום.

מזכר לגבי תאריך הודעתו של הנאשם מיום 16.1.11 מאת יצחק קסיאל (ת/6ב)

בשל תקלה במערת הפלא עדותו של הנאשם נגבתה במסמך וורד שהוכנס על ידו היום לפלא. תאריך העדות הוא 13.1.11.

הודעת הנאשם במשטרה מיום 17.1.11 שעה 10:00 (ת/7א)

מזה כמה שבועות משמש כפעיל בתנועת ארץ ישראל שלנו. באחת ההפגנות הייתה מפגינה ששאלה אם היה מיסטיקן בעבר, כי היא בדקה בגוגל, ועל מנת ליצור בידול בין העיסוקים- החליט שאחרי ההפגנה יחליף את מספר הטלפון שלו. עקב מצב רפואי לא התפנה לכך מיד וביום חמישי לפני שבועיים החליף טלפון, ללא קשר לפרסום הסרטון.

לא אמר לחוקרים שהחליף מספר כי פחד להיתפס. אם לא היו תופסים אותו סביר להניח כי היה יוצר קשר מיוזמתו עם

היאחב"ל.

את הפעולות שביצע סביב הסרטון- הראה לחוקרי המחשב.

דיסק הודעת הנאשם במשטרה מיום 17.1.11 (ת/ב)

הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 17.1.11 שעה 11:07 (ת/א)

מלכתחילה לא היה לו כוונה פלילית בסרטונים אלא להעביר מסר. נוהג לפעול באופן אנונימי ברשת כדי להפיץ רעיונות. הוריד את הסרטון על ניצן בטרם ראו אותו אנשים רבים, לא כדי לטשטש עקבותיו אלא כי ראה שהמסר מובן שלא כהלכה.

מחק את הסרטון מהמחשב שלו כדי שלא יהיו ראיות נגדו כמי שפועל להסתה כי זו לא הייתה כוונתו הראשונית. נבהל ומחק. עשה סרטון על ברק כדי להעביר את המסר במפורש.

מחק את הסרטון מהכונן של המחשב ב-SHIFT DELETE שנותן מחיקה כמה שיותר מוחלטת, ומוחק את הסרטון מהכונן הפיזי.

בחר באתר וידלר להעלות את הסרטונים כי לא הצליח לפתוח חשבון ביו טיוב כי מבקשים טלפון לאימות. אם הייתה גישה מהמחשב של אשתו לאותו אתר- זה בתום לב.

הסרטונים נעשו בלהט הרגע ללא תכנון מוקדם.

את חומר הגלם של הסרטונים שמר על המחשב (וידאו תמונות). יש שם עד עכשיו סרטון ששימש אותו ולא מחק אותו כי שכח. את הסרטון הראשון הכין ביום 9.1.11 משעה 21:00 ואילך.

לקח לו 3 שעות להכין. את הסרטון השני יצר אחרי צהרים 2-3 שעות עבודה.

הוא מתחבר דרך כתובת IP של דפדפן אופרה כי שם היא לא גלויה ולא רוצה שיעצרו אותו. לשאלה כיצד מסביר כי מזדהה בשמו בעת כתיבת ההודעות, ענה כי הוא לא אינטליגנט, אחרת לא היה בחקירה.

דיסק הודעת הנאשם במשטרה מיום 17.1.11 (ת/ב)

דו"ח פעולה מאת פקד ירון בן צבי מיום 13.1.11 שעה 11:35 (ת/ג)

בדק ברשת ומצא שתי תגובות באתר האינטרנט news1 ע"י כותב שהזדהה בשמו של הנאשם שנכתבו מכתובת ip אנונימית.

דו"ח פעולה לגבי דיסק קשיח שנתפס במטבח של הנאשם מיום 17.1.11 מאת אופיר דורון (ת/ד)

בדק היום העתק דיסק קשיח ממחשב שנתפס במטבח ביתו של הנאשם, חיבר אותו למחשב משטרתי שאינו מחובר לאינטרנט. מבדיקת הדיסק עולה כי נמצא קובץ תמונה רלוונטי מחוק, שנוצר ביום 11.1.11 בשעה 09:31 (תמונה מצורפת).

דו"ח פעולה בדיקת מחשב הנאשם מיום 17.1.11 מאת רן פלייסיגר (ת8/ה)

הדיסק הקשיח של הנאשם נבדק ונמצאו בו קבצים שנמחקו מהמחשב בשם "הסרט שלי" שנוצר ביום 1.11.11. כן קובץ וידאו בשם "מוות ליהודים" שנוצר ביום 9.1.11 בעל סיומת קובץ של תוכנה לייצור סרטונים. עוד קובץ וידאו בשם "קריאות לרצוח את שר הביטחון אהוד ברק על ידי אנרכיסטים" שנוצר ביום 1.11.11. כן נמצאו קבצי היסטוריה של אי סי קיו של שיחות בנוגע לסרטונים שונים, אך לא אלה הרלוונטיים לחקירה.

מכתב בנוגע לסרטון הסתה מאת אודי שפרן מיום 11.1.11 (ת8/ו)

תוכן זהה למוצג ת/16א.

דו"ח פעולה מיום 13.1.11 מאת רן פלייסיגר (ת8/ז)

תוכן זהה למוצג ת/21א.

דו"ח פעולה בדיקת מחשב הנאשם מיום 16.1.11 מאת רן פלייסיגר (ת8/ח)

תוכן זהה למוצג ת/23א.

מזכר תפיסת מסמך כתבה מאת פקד יצחק קסיאל מיום 17.1.11 + הכתבה (ת9א+ב)

בסיום חקירתו ביקש הנאשם למסור כתבה שפורסמה ע"י אלכס פישמן, בה סימן את החלקים הרלוונטיים בטוש כחול.

הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 18.1.11 שעה 12:07 (ת10/א)

הנמענים בכתובות המייל שברשותו הם -שחף פילוביץ עיתונאי, אלה קובלנץ - עוזרת פרלמנטרית של ח"כ מיכאל בן ארי, קלמן ליפסקינד עיתונאי במעריב, אי מייל של התוכנית "הכל דיבורים" ברדיו, אמוץ שפירא עיתונאי, חזקי מערוץ 7, רועי שרון מערוץ 10, בן דרור ימיני ממעריב, טל דלנגי עיתונאית מרדיו גלי ישראל, מיילים של הפורום המשפטי של נאמני א"י, מייל של שר המשפטים, ישי- עיתונאי מאתר "סרוגים", עיתונאי דוד בדין, מערכת החדשות של רדיו גלי ישראל, אתר רוטר, מערכת אתר ניוז1, אתר ערוץ 7, עיתונאי רן פרחי, עיתונאי גולן אדם, איתמר בן גביר, התוכנית "סדר יום" ברשת ב, ארגון מטות ערים, פעיל ימין בשם דודו איש שלום, פעיל ימין אלעד גבע שהוא גם חבר.

יש אנשים ברשימה ששלח להם את הסרטון הראשון אבל לא את השני. שלח במקביל גם לעיתונאים וגם לפעילי ימין

מתוך מחשבה ראשונית שזה יופץ באמת בין פעילי ימין ולתת לזה אמינות.

את הסרטון הראשון שלח, בנוסף לרשימה שציין, גם לאבי כומש ודויד ביטון- פעילי ימין, וכך גם יתר השמות ברשימה הם של פעילי ימין שכתובתם מפורסמת בפייסבוק, ואת חלקם מכיר וחלקם לא. לגבי הסרטון השני של ברק- שלח לאמוץ שפירא, והכל דיבורים ח"כ מיכאל בן ארי, רועי שרון, עמית ברק מ"אם תרצו", בן דרור ימיני, מערכת ישראל היום, אתר "לאטמה", אתר סרוגים, עיתונאי דוד בדין, גלי ישראל, שחף פילוביץ, תוכנית "סדר יום" בקול ישראל, מערכת "קול ישראל", מתי טוכפלד, ח"כ ציפי חוטובלי, קרולין גליק מהג'רוזלם פוסט, ברוך מרזל, עיתון "מקור ראשון", אתר ערוץ 7, ח"כ אורלב, איתמר בן גביר, אדם גולן, הדר ברדה, רן פרחי, מיטל ממשרד רוה"מ, אתר ניוז 1, דודו איש שלום, יהודה שלזינגר.

לשאלה למה שלח לחלק רק סרטון אחד, ענה כי זה אקראי, לא זכר למי שלח את הראשון.

לשאלה למה בחר בניצן כמטרה בסרטון הראשון, ענה כי באותו יום שי ניצן החליט לסגור את התיק כנגד יוצרי התערוכה נגד ליברמן.

אין לו משהו אישי נגד ניצן ולא פרסם עליו דבר בגנותו בעבר.

לא ידע על כך שגורמי ימין מאיימים עליו בתקופה האחרונה. אבל גם עליו מאיימים בכך שאומרים "מוות ליהודים" ולהשמדת הישות הציונית, והוא לוקח את זה באופן אישי.

לא פרסם סרטון נגד פרקליט המדינה שהוא הבוס של ניצן כי ניצן היה חתום על ההחלטה, כמו גם על ההחלטה לא לפתוח בהליכים נגד קוראים ל"סרס מתנחלים", או "לדרוס דוסיס".

כואב לו שרשויות המדינה לא נוקטות ביד קשה נגד המסיתים היהודים שפועלים נגד יהודים ומלבים את אש הרעל של דה לגיטימציה של מדינת ישראל.

לגבי הטענה שהסתה של הימין היא ממשית נוכח תקדים רצח רבין, הרי שהסתה נגד יהודים גם היא ממשית נוכח תקדים השואה ופיגועי התאבדות בהם נרצחו 1500 יהודים בשל יהדותם. יש קשר ישיר בין היכולת להכיל רצח של יהודים בקלות בלתי נסבלת לבין הלגיטימציה שהרצח מקבל מהסתה בראש ובראשונה- של יהודים נגד יהודים, ולאחר מכן הסתה ע"י מי שאינם יהודים-כלפי יהודים.

דיסק הודעת נאשם במשטרה מיום 18.1.11 (ת/10ב)

רשימת כתובות דואר אלקטרוני ממחשב הנאשם (ת/10ב+ג)

דו"ח פעולה סרטון הסתה לרצח שי ניצן מיום 10.1.11 מאת יצחק קסיאל+דיסק הסרטון (ת/11א+ב)

היום בשעה 10:30 לאחר שיחת טלפון עם רפ"ק ירון שטרן, נכנס לאתר "וידלר" חיפש לפי המילים "מוות לפרקליט המדינה" והגיע לסרטון שכותרתו "מוות לפרקליט המדינה שי ניצן", באורך 4:35 דקות ועיקרו- דרישה לרצוח את שי

ניצן. הקליט את הסרטון כולל תמונת המסך וצרב לדי.וי.די.

מעיון באתר עולה כי צפו בסרטון 175 פעמים, הוא העולה לאתר ביום 9.1.11 וכי המשתמש העלה עוד 8 סרטונים נוספים לאתר.

דו"ח ניתוח האתר VIDDLER מיום 10.1.11 שעה 13:50 +נספחים (ת/12א-ד)

לגבי האתר בדק ומצא את הפרטים הבאים: כתובת IP של האתר, הודפסו פרטי בעל האתר, אתר מאוחסן בארה"ב, שם המשתמש מאופיין כזכר בן 77 שחבר באתר מחודש אוקטובר 2009.

דו"ח פעולה מאת פקד ירון בן צבי מיום 13.1.11 שעה 10:03 +נספח (ת/13א-ב)

ביום 10.1.11 בשעה 20:34 קיבל מידי רועי שרון דוא"ל ובו קוד המקור של ההודעה שהתקבלה אצלו בדבר פרסום קישור לסרטון. לכך קדמה שיחת טלפון בה ביקש כי ישלח אליו את האי מייל כפי שהתקבל אצלו בצירוף הקוד האמור כדי שניתן יהיה לצפות בכתובת IP ששלחה את ההודעה.

דו"ח פעולה מיום 11.1.11 שעה 14:53 מאת רפ"ק ירון בן צבי (ת/14)

קיבל לידי את ה-headers של האימיילים שנשלחו לעיתונאים אמוץ שפירא ורועי שרון. בחנה אותם ומצא כי כתובת IP ממנה נשלחו ההודעות ונשלח מהיזר lovesite@lovesite.co.il.

מבדיקה ברשת עולה כי יוזר זה משויך לחברת אינטרנט זהב.

יצר קשר עם מנהל אבטחת המידע בחברת אינטרנט זהב אופיר ליבר שמסר כי כתובת מוקצית לחברה אך בפועל מוקצית לחברה אחרת. לאחר בירור הגיע לאתר אליו משויכת הכתובת, והודיע לבעל האתר, ניר נגר, כי השרת עליו מותקן האתר- דרוש לחקירה.

בחקירה מסר ניר כי יום קודם לכן הבחין בעומס ובקשוי גלישה על האתר למרות שהיו רק 120 גולשים בממוצע, וכי בעת האחרונה נפרץ האתר בשל חולשות אבטחה.

ביצע עמו בדיקה של לוגים בשרת כדי לאתר את שולח האימיילים, ממנה עלה כי שולח המיילים של סרטון על ניתן שלח בתחילה מיילים לכתובות דוא"ל etisharabi858@gmail.com baram78@gmail.com ביום 9.1.11 שעה 23:45. ביום 10.1.11 בשעה 00:14 נשלח שוב מייל על ידו עם קישור לסרט לתיבת דוא"ל הראשונה, וגם בשעה 00:20 נשלחו כשלושים ואחד מיילים לרשימת תפוצה עם מייל זה. בדיקה ברשת העלתה כי מייל זה שייך לנאשם.

דו"ח פועלה מאת ירון בן צבי מיום 11.1.11 שעה 04:11 +נספחים (ת/15א-ה)

פרטיה של כתובת דוא"ל baram78@gmail.com אותרה באינטרנט. מצורפים מסמכים.

מזכר "סרטון הסתה" מאת אודי שפרן מיום 11.1.11 + סרטון ההסתה + נספחים (ת/16א-ד)

נכנס לאתר רוטר תחת הלשונית "כותרות הסקופים" פתח את ההודעה בכותרת "מפיץ סרט ההסתה נגד ניצן, ממשיך כעת נגד אהוד ברק" בהודעה הופיעו שני הקישורים לסרטי ההסתה, אחד במטה קפה והשני בוידלר, בשניהם הוסרו הסרטונים ולא ניתנים לצפייה.

בנוסף קיים קישור לאתר יו טיוב בו ניתן לצפות בסרטון. נצרב לתקליטור.

זכ"ד מיום 11.1.11 מאת ישי כהן+צילומי מסך מחשב (ת/17א+ת/17ב)

הגיע עם הבלשים ערן צנעני ואיתמר גרשון לחיפוש בביתו של הנאשם. במהלך החיפוש הבחין כי המחשב בסלון דולק, הנאשם אמר שזה מחשב שלו, ועל המסך הופיע חלון של gmail. צילם את תמונת המסך וכן הודעה שהתקבלה מכתובת sar@justice.gov.il.

דו"ח פעולה מיום 13.1.11 שעה 12:28 מאת ירון בן צבי (ת/18)

חיבר למכשיר העתקה את הדיסק הקשיח של הנאשם שפורק ממחשבו, והעתקו הועתק לדיסק קשיח נקי מנתונים ע"י ביצוע WIPE.

דו"ח פעולה מאת ירון בן צבי מיום 11.1.11 שעה 13:51 + נספחים (ת/19א-ד)

התקשר לרועי שרון שלטענתו קיבל מייל נוסף המצביע על סרטון הפצה כנגד אהוד ברק באינטרנט. בניתוח המיילים מצא כי הם נשלחו ביום 11.1.11 בשעה 2:31 לפנות בוקר מכתובת IP השייכת לאתר lovesite.co.il.

דו"ח פעולה מיום 12.1.11 שעה 08:42 + נספחים (ת/20א-ה)

בתשובה של גוגל לצו בימ"ש התקבלו כתובת IP שונות בנוגע להתחברות של תיבות המייל של הנאשם.

דו"ח פעולה מאת רן פלייסיגר מיום 13.1.11 שעה 16:43 + נספחים+דיסק (ת/21א-יב)

נערכה בדיקה פיזית של הדיסק הקשיח ממחשב הנאשם, ועולה כי נמצאו שלוש תוכנות לשינוי כתובת IP במחשב, קובץ וידאו בקיצור דרך בשם "סרטון ההסתה נגד שי ניצן", קובץ מדיה בשם "קריאות לרצוח את שר הביטחון אהוד ברק", גישות רבות לאתר lovesite כפלטפורמה לשליחת דוא"ל, גישות רבות לאתר וידלר, שימוש רב בכינוי baram78. כמו כן עלה שימוש רב בכתובת דוא"ל etisharabi858@gmail.com.

דו"ח פעולה מאת יצחק קסיאל מיום 16.1.11 שעה 9:19 +דיסק שחזור (ת/22א-ב)

כהכנה לחקירתו של הנאשם- התקין במחשב העתק דיסק קשיח שנתפס במחשבו, וחיבר העתק דיסק חיצוני של הנאשם -למחשב הנאשם. בנוסף חובר מחשבו לאינטרנט.

במהלך החקירה שחזר הנאשם את מעשים שעשה במחשב כדי לפרסם את הסרטון בגינו נחקר.

צילומי המסך כוללים את פעולות הנאשם במחשב, נשמרו כסרטי וידאו בעזרת התוכנה המותקנת במחשבו של הנאשם והופעלה על ידו.

בסיום החקירה נשמרו הקבצים ע"י הנאשם לדיסק און קי משטרת ונצרכו לדי וי די.

דו"ח פעולה תפיסה וסימון- בדיקת מחשב הנאשם מאת רן פלייסיגר מיום 16.1.11 +נספחים (ת/23-א-ג)

חיבר מחשב שנתפס בסלון ביתו של הנאשם את הדיסק הקשיח, וממנו עלה כי למחשב היו מחוברים ההתקנים הבאים: דיסק קשיח מחברת ווסטרן דיגיטל שנמצא במחשב בעת תפיסתו, דיסק קשיח מחברת מקסטור-דיסק חיצוני של הנאשם, מכשיר נוקיה סלולארי של הנאשם.

מתוכנת עשיית סרטונים עולה כי הסרטון האחרון שעבד באמצעותה נקרא "הסרט שלי" וסרט קודם היה בשם "מוות ליהודים", שניהם לא נמצאים כעת בתיקיית היעד.

דו"ח פעולה מאת רן פלייסיגר מיום 18.1.11 +נספחים (ת/23-ד-ה)

ביום 13.1.11 בדק באתר www.kr8.co.il באינטרנט האם קיימים דברי איומים והסתה כלפי שי ניצן ו/או אהוד ברק, ע"י כניסה לאתר וחיפו תחת שמו של הנאשם וע"י חיפוש במנוע גוגל.

דו"ח פעולה מאת ירון בן צבי מיום 13.1.11 שעה 11:34 +נספחים (ת/24-א-ד)

בדק ומצא ברשת האינטרנט שתי תגובות באתר "ניוז1" ע"י כותב שהזדהה בשמו של הנאשם שנכתבו מכתובות IP אנונימיות.

דו"ח פעולה מאת רס"מ ערן צנעני מיום 11.1.11 שעה 21:30 (ת/25-א)

התבקשו לבצע מעצר וחיפוש של הנאשם ברעננה, הגיעו לכתובת מגוריו דפקו על הדלת והנאשם פתח. הזדהו בתעודת שוטר והציגו את צו החיפוש ואת החשדות נגדו. הנאשם השיב כי אין לו קשר לזה. התחילו את החיפוש בביתו, בנוכחותו ובנוכחות אשתו. במהלך החיפוש נתפסו 12 מוצגים ונרשמו בנפרד. לאחר שסיים את החיפוש, שהתנהל בצורה מוכבדת, הודיע לנאשם כי הוא עצור, אזק אותו בידיים, ובדקו גם את רכבו של הנאשם. לאחר מכן נסעו עמו לחקירה.

דו"ח חיפוש בבית הנאשם + נספח מיום 11.1.11 שעה 19:25 (ת/25-ב +ת/25-ג)

דו"חות צפייה בסרטון הסתה נגד שי ניצן ואהוד ברק מיום 16.1.11 מאת פקד אנטולי ליפשיץ (ת/26א+ב)

תיאור מודפס של סרטוני ההסתה.

אישור בעלות במכשיר נייד של הנאשם מיום 12.1.11+פלט שיחות נכנסות ויוצאות בין תאריכים 8.1.11-10.1.11 (ת/27א+ב)

חוות דעת מומחה "ענת" מהשב"כ+נספחים (ת/28)

תופעת ההטרדה והאיומים המכוונת נגד עובדי ציבור ומשפחותיהם, היא תופעה שתכליתה להשפיע על החלטות המערכת השלטונית ולשבש את אכיפת החוק כלפי פעילי ימין קיצוני.

פעילויות אלה בדרך כלל מתבצעות בתגובה לטריגרים דוגמת פינוי מאחזים, מעצרים, הגבלות מנהליות, והחלטות הנוגדות את תפיסת עולמם האידיאולוגי.

עם זאת ישנם אישים המצויים בתפקידי מפתח המהווים מושא להטרדה והתנכלות מתמשכת במנותק מההתרחשויות בשטח.

קיומה של התופעה החלה בשנת 2002, בתגובה לחקירת, התארגנות הטרור היהודי" בגל המעצרים הראשון במסגרתה.

פעילים- אנשי "גבעות" מאזור יצהר, פעילי ארגונים אלטרנטיביים, פעילים כהניסטים, ופעילי ימין קיצוני אחרים מיושבים שונים באיו"ש.

מאפייניה- הטרדה ואיומים במקום המגורים, שימוש בבני משפחה, איסוף מודיעין, כשהיעדים לפגיעה הם נושאי משרות במערכות אכיפת החוק (תחומי אכיפה, בנייה, משפט).

דרך עיקרית להפצת פעילות של התנכלות בעובדי ציבור היא באמצעות עלון "הקול היהודי".

ציר האיום כלפי עו"ד שי ניצן- הפך משלהי שנת 2008 מושא לפעילות התנכלות, הטרדה ואיום. בתחילה בדרך של הפגנות מול ביתו וחלוקת כרוזים בגנותו, ולאחר מכן פעולות פיזיות של הגעה לפתח דלתו והטחת האשמות כלפיו וכלפי ילדיו הקטינים.

לאחר פרסום ב"קול היהודי" חלה הסלמה בפעילות נגדו- ביום 29.12.09 הודבק כרוז על דלת ביתו לאחר שאלמונים דפקו על הדלת ושוחחו עם ילדיו מעבר לדלת, ביום 21.1.10 הגיע אליו מכתב איום על ילדיו ואשתו, הפצת סרטון ברשת ביום 10.1.11 הקורא לרציחתו על רקע החלטות מקצועיות שקיבל בנוגע לימין ושמאל מתוך טענת אפליה, ביום 11.1.11 רוססה כתובת גרפיטי בבי"ס בו לומדת ביתו של ניצן לאמור "כהנא צדק מוות", ביום 13.1.11 הוצאו מודעות המכריזות על ניצן כ"אויב התורה, לאחר שהוצא צו מעצר כנגד הרב דב ליאור על חלקו בכתיבת הספר "תורת המלך".

מסמיכות המקרים ניתן לראות קשר אפשרי של חלחול המסר מהסרטון אל אלמוני שזיהה נגישות לביצוע פעילות ומימש

אותה לאלתר.

הערכת האיום שהתגבשה בשב"כ בהתייחס לשי ניצן, בעקבות הפצת הסרטון, היא של איום ממשי מקרב פעילי הימין הקיצוני, ביניהם כאלה העוסקים בחבלה וטרור כנגד פלסטינאים ורכושם וכנגד כוחות הביטחון. הערכת האיום היא כי קיים חשש ממשי לחייו של שי ניצן ואמצעי האבטחה סביבו תוגברו והצמדה לו אבטחה אישית.

הודעתו של אמוץ שפירא במשטרה מיום 16.1.11 שעה 14:35 (ת/29)

כתב ועורך ברשת ב' של קול ישראל. בלילה שבין יום א לב' שבוע שעבר, ביום 10.1.11 בשעה 4:00, ראה שמישהו שלח לו מייל בו היה קישור לסרטון עם המילה "VIDDLER". בכותרת היה כתוב כי מדובר בסרטו שמפיץ הימין נגד המשנה לפרקליטת המדינה. המייל ממנו נשלח הסרטון היה sar@justice.gov.il . הוא שם לב שהוא עצמו הצופה החמישי בסרטון.

כדי לבדוק שזו לא טעות, שוב נכנס לקישור לראות את הסרטון וראה שהוא הצופה השישי.

הוא היה מופתע כי מחד קיבל מייל ממשרד המשפטים ומאידך היה רק הצופה החמישי. הוא כתב הודעת טקסט לעורך של יומן הבוקר והוא שאל אותו אם חושב שזו פרובוקציה של הפרקליטות. בבוקר פנה לדובר של שר המשפטים יעקב נאמן, ושאל אותו אם מכיר את כתובות המייל והוא ענה שמכיר, וכי דרכה יכולים לשלוח מיילים רק שר המשפטים או ראש הלשכה.

נזכר כי בלילה השיב למייל ושאל איך משרד המשפטים הצליח לתפוס את הסרטון כל כך מהר, וכן שלח מייל לדובר של המשרד אם מכיר את כתובת המייל.

בבוקר, עורך היומן גיל ליטמן התייעץ עם הפרשן המשפטי של הרדיו כדי להחליט אם לשדר את זה והוא אמר שהם החליטו שחייבים לשדר דבר כזה, בלי הפרטים ובלי השם.

יצא לשידור בשעה 8:05 אחרי החדשות בדיווח קצר יחסית על המקרה, וקיבל הרבה טלפונים ומכתבים, אך לא מאנשים לא מוכרים.

בלילה למחרת בין 10-11.1.11 קיבל למייל שני מיילים משר הביטחון ועוד שני מיילים מכתובות אחרות והיה קישור ליוטיוב שעבד. במייל הרביעי היה כתוב שהיו תקלות במיילים הקודמים ולכן לא הצליחו לפתוח. שוב דיווחו ביומן הבוקר על המסר החדש- לפיו במייל הרביעי כתוב היה כי הוא נגד הסתה ונגד הרצח.

בשעה 11:40 התקשר אליו מישהו שדיבר בקול מעוות, שאל אם קיבל את המייל והאם הבין את המסר, והוא הבין שהמיילים זה מהבחור הזה.

הבחור סיפר לו שהם קבוצה של אנשים בני 45-50 מימין ומשמאל שקיימו דיאלוג הידברות ורצו לעשות משהו נגד ההסתה ומתנצלים שהם טעו בהעברת המסרים כי הם לא אנשי מקצוע. הוא אמר שמי שעשתה זאת היא בת של אחד המשתתפים האקרית בת 17, ולא על דעתם.

לטענתו הם לא התכוונו והם נגד הסתה. הוא ביקש מהבחור מספר טלפון שלו כדי לוודא שיהיה לו קשר איתו

וביקש שיתראין ויביע חרטה, אך הבחור סרב ואמר שהוא לא יכול לחזור אליו אלא הוא יתקשר אליו (לעד).

כדי לוודא שמדובר באדם אמיתי ולא שקרן, ביקש ממנו הוכחה ואז הבחור קרא לו מייל שהוא שלח לו בבוקר בתשובה למייל הרביעי, וזו הייתה הוכחה בשבילו שזה הבחור ששלח את המיילים.

כשהתקשר- מיד הבין כי זה בחור שקשור לשליחת המייל השני והניח כי קשור גם לשליחת הסרטון הראשון.

הוא לא מכיר את הבחור, עד היום, רק לאחר מעצרו שהתפרסם בתקשורת נודע לו כי זה הנאשם.

נזכר ששלושה שבועות קודם לכן דיבר עם הנאשם טלפונית בקשר לכתבה שעשה, ולנאשם הייתה ביקורת קשה וחריפה והוא ציטט חו"ד של עו"ד איך לטפל בו ושלח לו קישור לסרטון. הנאשם העלה ליו טיוב סרטון בו לקח את הכתבה שלו והוסיף תמונות של נאצים והפגנות וטען שרשת ב' משווה רבנים לנאצים (הדפיס את המייל שקיבל ומסר לחוקר).

המייל הראשון התקבל אצלו ביום 10.1.11 שעה 00:27 מכתובת השר. בלילה למחרת הגיע מייל בשעה 01:28 מאותה כתובת לאחר מכן הגיע מייל מכתובת אחרת בשעה 01:31 ולאחר מכן מייל מכתובת שונה בשעה 06:34- כשבמייל הרביעי היה קישור לסרטון שעובד.

בסרטון של המייל הרביעי צורף הסבר בגוף הסרט ובמייל שהם נגד הסתה. לאחר שיחתם הטלפונית- הגיע מייל שסיכם את המסר של שיחת הטלפון מאותו מייל רביעי. הוא השיב למייל זה אותו הקריא לו הבחור בטלפון וכך ידע שמדבר עם אותו אדם ששלח.

הוא הציע לבחור לפנות למשטרה ולהסביר את עצמו לאחר ששוחח עם סנ"צ ירון לונדון. כמו כן מסר לחוקר את המייל שקיבל מהנאשם 3 שבועות קודם לכן כאמור.

4. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

בחקירה ראשית העיד כי הינו בן 35, נשוי, ואב לילד בן 4 וילדה כבת חודשיים. נולד להורים פגועי נפש והוצא מהבית בגיל חודש, חזר בגיל 3. עבר ילדות לא פשוטה כשאביו התאבד לאחר שקפץ מקומה שישיית למותו בהיותו כבן 14. הוא גדל בקיבוץ "שער גולן".

היה בנוער העובד והלומד, בשומר הצעיר, היה שמאלני, יש לו תמונות עם חולצה של מרצ.

בצבא היה מדריך כלואים בכלא צבאי, ולאחר הצבא גילה את היהדות וחזר בתשובה, למד בבר אילן פילוסופיה יהודית וספרות משווה, היה מצטיין דיקן, והחל לעבוד בסוכנות ביטוח עד היום.

הוא ואמו ביחסים טובים כיום. כשהיה ילד בשל מחלתה לעיתים אמו הכתה אותו וצעקה עליו, והיום יישרו את ההדורים.

כשנה לפני הסרטון, בעקבות אירועי עופרת יצוקה, ועדת גולדסטון וכו', גילה עניין באקטואליה (עמ' 90 ש' ש' 90)

(9-27).

הלך הרוח שלו אז היה של פעיל ציבורי, כתב מאמרים ב-1 news בנוגע להסתה נגד יהודים. התזה שלו בזמנו הייתה שהסתה מובילה לרצח ודה-לגיטימציה של ישראל מתחילה בחוגי השמאל, בעיתונות ובמערכת המשפט במדינת ישראל, ומקרינה כלפי ארגונים בינלאומיים שפועלים להחרים את ישראל.

באותה עת נחשף למצב באירופה והייתה לו תובנה שכמו שטרם שואה הייתה הסתה קשה נגד יהודים שהכשירה לבבות של עם אינטליגנטי ונאור לחסל את היהודים, כך ההסתה כיום היא בעלת השפעה מעשית המכשירה את קבלני הביצוע המוסלמים להשמיד את ישראל בשנית. הארגונים השמאלניים בארץ נותנים חומר לארגונים בינלאומיים שיש בו כדי לרכז את דעת הקהל כשמדינה כלשהי, כמו אירן תחליט להשמיד את ישראל.

כיוון שהיה פעיל באותה תקופה היו לו כתובות מייל של חברי כנסת, עיתונאים והוא פרסם את מאמריו והפיץ להם אותם, ניסה להגיע לראיונות ולעורר דיון ציבורי לפני הסרט בכלים לגיטימיים.

באותה עת אף עבר פריצת דיסק והיה תחת השפעת כדורים נרקוטיים (נ/5).

נערכה אז תערוכה נגד ליברמן, בהם הוצג באופן מזעזע כחזיר, גוש צואה, כנגסטר וכיו"ב. הוא הגיש פניה לפורום משפטי למען ארץ ישראל כיוון שבתערוכה הייתה הסתה קשה מאוד, וראה כי התלונה נסגרה ע"י שי ניצן (נ/6).

זו פעם ראשונה בה נתקל בשמו של ניצן, ביום של הכנת הסרטון.

הוא זיהה כי שי ניצן רואה באופן עקבי בהסתה של אנשי השמאל נגד גורמי הימין והיהודים כדבר שאין צורך להעמיד עליו לדין, באופן בלתי סביר, וכי ידו קלה על ההדק (עמ' 91 ש' 1-32).

בשלב זה עדיין לא חשב להכין סרטון אבל לאחר שראה סרטון של נרי אבנרי, שיש לו ארכיון של 20 שנה של שידורי הטלוויזיה (נ/7), בו רואים שידור מערוץ 1 של הפגנות על רקע מבצע עופרת יצוקה בו קוראים המונים "בדם ואש נפדה את עזה" וכיו"ב, והיה צילום ברור של ערבייה אזרחית ישראל שבפנים גלויות ובזהות מלאה קראה למצלמה "מוות ליהודים". שאל את עצמו איך היא לא נעצרה ונחקרה ושהדבר מוביל להרג יהודים ע"י ערביי איו"ש וישראל.

באותו רגע החליט לעשות סרטון להראות את האבסורד-מצד אחד קריאה פיקטיבית לרצח שי ניצן, שכן אף אחד בימין לא קורא לרצח אותו, לעומת דברים אמיתיים שהובאו בסרטון.

הטעות שלו הייתה בנוגע לקריאה הפיקטיבית לרצח, והוא מצר על כך. הוא רצה לעורר דיון ולעשות משהו כביכול אותנטי ואמיתי ולאחר מכן יחשף ויאמר שהכול עורבא פרח, וישמוט את הטענות שאין אלימות ואין הסתה מצד השמאל.

צריך להילחם בהסתה משני הצדדים ולא להילחם בחירוף נפש נגד הסתה של ימנים ולהגן על הסתה של הצד השני רק בגלל ש"לא סביר שזה יוביל לפעולה" (עמ' 92 ש' 1-32).

אפילו פרופ' ישראל שטרנהל חתן פרס ישראל ייעץ לערבים לבצע פיגועים נגד התנחלויות ומתנחלים בלבד וזה התקבל באופן לגיטימי, ועובדה שכיום יש פיגועים ביו"ש עם בקבוקי תבערה והתקשורת לא מדברת על כך.

הסרטון הוכן מתוך מחשבה שהוא יוכל לשלוט בהתפתחות. בהתחלה לא רצה שזה יופנה כלפיו כי לא רצה לשאת את הדגל, בהמשך רצה לחשוף זהותו כדי להסביר את הדברים שמסביר פה.

לאחר שיתעורר דיון תכנן לשלוח מייל שיאמר שהקריאה לרצח ניתן היא פיקטיבית כדי להבהיר את הנקודה שלו.

יצר את הסרטון במהלך הלילה וב-7 בבוקר שמע ברשת ב' את אמוץ שפירא מדווח על הסתה לרצח שי ניצן וקלט שמדברים רק על זה ולא על המסר בסרטון. לאחר שצפו 8 אנשים בסרטון- הוא מחק אותו מהרשת כי הבין שטעה טעות איומה והסרטון החטיא את כוונתו.

הוריד אותו כל עוד לא צפו הרבה אנשים, רק 8, וערך סרטון חדש שיבהיר את כוונתו ויסגור מעגל (נ/9).

הסרטון השני הוא המשך ישיר של הראשון אבל בו האמירה יותר לעוסה ופחות מתחכמת כמו שהייתה בראשון. רואים בו סולן להקה שנחשף בערוץ 2, שאומר מעל במה מרכזית

שצריך לשפד את ראשו של ברק על בזנט, וכן צירף בסרטון את הטיעונים של שי ניצן לסגור את התיק (נ/10).

הביא גם ציטוטים של צעירים שמייחלים להריגתם של חיילים, רוצים להפוך למחבלים, והראה שאלה אמירות מבוססות לאור העובדה שחייל נפגע בעינו השמאלית מאבן שיידו לעברו מפגנים אנרכיסטים, הביא תמונות קשות של מסיבת אנרכיסטים שבה יש ניאוף שם שמיים ויונתן פולק שאומר שהם האויב, ולא עם האויב. גם נגד פולק הוגשה תלונה- ונסגרה.

האנרכיסטים קוראים בסרטון לירות בעשירים, לחנוק שוטרים, להרוג נשים וגברים, טף וזקנים, לשחוט חברי כנסת, לשבור פרצופים של חיילים (עמ' 93 ש' 1-32).

בסופו של הסרטון הראשון הביא הבהרה שמתנערת מהמסר השגוי שהועבר בסרטון הראשון ומבהירה שהנקודה היא שיש הסתה קשה מצד השמאל והתקשורת, הפרקליטות ומערכת המשפט לא מטפלים בזה ומשקיטה את זה.

ידלר בו פורסם הסרטון השני הוא אתר זניח. עובדה שאף אחד לא שמע עליו ועל יו טיוב -כן שמעו. בנוסף, את הסרטון השני הוא שלח לאותה רשימת תפוצה.

גם אלכס אנסקי אמר בתוכנית הבוקר שלו שהוא מתנחל ורוצה להרוג.

הוא פחד כי אף פעם לא נעצר קודם לכן, וחשב שיבינו שהסרט הראשון הוא רק אילוסטרציה.

יצר קשר עם אמוץ שפירא בטלפון והיה חשוב לו להבהיר את הדברים.

כתובת המייל באמצעותה הפיץ את הסרטון השני הייתה בגוגל, ולא נכנס אליה בדרך כלל אלא לצורך הסרטון. בדיעבד לאחר שנעצר וקיבל גישה למחשב ראה ששפירא שלח לו הודעה לפנות ליחב"ל. הוא היה מסגיר את עצמו בכל מקרה, לא ברח מהבית, לא השמיד את המחשב, לא פיצח את ההארד דיסק. פעל מהיסטריה ומחק קבצים אבל לא לקח

פטיש והרס את ההארד דיסק.

רצה להיתפס כי שמע ידיעה שנעצר מישהו בגלל הסרטון וכשעצרו אותו- חש הקלה.

בחקירה ראשונית הכחיש כי הוא פחד, זו פעם ראשונה שנעצר. פקד שופן לקח אותו לשיחה בלי הקלטה ליד המעליות, עישנו, ובמהלך שחיה של כמה שעות היה מסוגל לומר שהוא ביצע אבל לא בכוונה להסית לרצח, אלא הביע חרטה, הודה, והסביר את כוונתו.

בחלק מהסרטון מופיעות חקירות שנסגרו ע"י פרקליטות המדינה.

בהפגנה מול הקריה בת"א מיום 6.12.08 היו פעילים של גוש שלום וארגוני שמאל נוספים והונף שלט שקורא לסרס מתנחלים. הפורום למען ארץ ישראל הגיש תלונה ושי ניצן סגר אותה כי אין אפשרות ממשית שהפרסום יביא לעשיית מעשה.

אלא שהמעשה יכול להתבצע לאו דווקא ע"י שמאלנים אלא ע"י ערבים, ולראיה בסופו של דבר נכנסו ערבים ורצחו משפחה שלמה (עמ' 94 ש' 1-32).

באתר כלשהו פורסמה תמונה של ביבי במדי אס.אס ושי ניצן שוב סגר את התלונה מכיוון שאין פגיעה בליבת הכבוד של עובד ציבור, ואין וודאות קרובה.

מקרה נוסף היה של מרצה אייל ניר מאוניברסיטת בן גוריון שראה יהודים רוקדים וקרא לעולם "לשבור לנבלות האלה את המפרקת". גם תלונה זו נסגרה למרות שיכול להביא פעילים אנרכיסטים לרצוח יהודים.

גם גדעון ספירו התווה אידיאולוגיה שמשרתת את הערבים שעושים פיגועים רק באיו"ש, הוא מתיר את דמם של מתנחלים באומרו שאינם אזרחים תמימים אלא חלק מכוחות הכיבוש ויש להרוג אותם (נ/12). במקרה של ספירו שי ניצן התערב באופן אישי וזעם על המשטרה שעצרה אותו וטען שיש לשחררו.

כך למשל הרצח של אביתר בורובסקי שנרצח בתחנת אוטובוס- מגובה בהסתה. יש אינספור דוגמאות.

היום יותר מתמיד מבין שהדרך לפתור דברים היא לא באלימות. הסרטון היה מעשה אלים מאוד, הקריאה, הגם שהייתה פיקטיבית- אינה לגיטימית (עמ' 95 ש' 1-32).

הוא שוחח עם רון שובל יו"ר "אם תרצו" ואמוץ אייל בעל סוכנות ידיעות "תצפית" המפיצה מידע אובייקטיבי על מה שקורה ביו"ש, והם אמרו לו שדברים צריכים להיעשות לאט, בסבלנות ובעבודה סזיפית.

כל העבודה שלו הייתה איסוף חומר האינטרנט. הוא כתב מאמרים עוד לפני הסרטון על הסתה מבית ומחוץ סכנה למדינת ישראל, מאמר שכתב וקרא לדיאלוג בין אלה שקוראים למדינת כל אזרחיה לבין אלה שרוצים מדינה יהודית, כתב גם על מציאת מכנה משותף בין ערבים ליהודים בערך התורות של הרב קוק.

במעצר ערך התבוננות פנימית והבין שלא רוצה להמשיך את המסורת המשפחתית של הוריו, שאשתו עם הילד הרך קורסת בבית.

הוא הבין שעליו לקחת אחריות על חייו ומשפחתו ולא להחריב אותם למול מלחמת דון קישוט. ולראיה- מאז המקרה הוא לא כותב, לא מפיץ מאמרים, לא עוסק בפוליטיקה ואקטואליה, רק קורא ועושה לייקים בפייסבוק.

לאחר חזרתו לבית ערך תהליך שיקום, הולך לפסיכיאטר פעם בחודש, קיבל תרופות אחרות, נגד דיכאון ומצבי רוח, לוקח גם ריטלין (עמ' 96 ש' 1-32).

ממשיך לעבוד בסוכנות ביטוח, מצניע את מה שקרה מאנשים.

יכול היה להילחם על הסיפור הזה, אבל עשה טעות ביסודו של בסרט הראשון, מחק אותו ועשה סרט כדי לתקן את המסר, נעצר הודה והביע חרטה, ישב חודשיים במעצר בכלא, ולאחר מכן במעצר בית מלא בישיבת חב"ד.

היום חשוב לו להימנע מהעיסוק בכך ולדאוג למשפחתו, ולקבל הבנה אנושית למה שעשה.

שילם מחיר כבד גם מבחינה כלכלית, הוא המפרנס היחיד, ובלעדיו אשתו לא תוכל להתקיים.

לשאלה מה תגובתו לכך שנטען כי הוא החליף מספר טלפון כדי שלא יאתרו אותו, ענה כי היה פעיל באותה תקופה ואיש קשר והמשיכו להתקשר אליו אחרי זה וזה הציק לו לכן החליף מספר. עשה בירור כמה ימים לפני הסרטון, ולמחרת הסרטון החליף מספר בסלקום ברעננה, אין קשר למקרה (עמ' 97 ש' 1-20).

בחקירה נגדית ציין כי נושא ההסתה עניין אותו והוא חקר אותו. המחקרים כללו בעיקר איסוף חומר. בהפגנה ליד הבימה פגש בכתבת התרבות של קול ישראל שאמרה לו בשיחה ביניהם שרק בימים יש אלימות, ובשמאל אין אלימות ואין הסתה (עמ' 97 ש' 24-30).

כשה נאמר הוא הבין שזה הרושם שמתקבל בציבור, הואיל ובימ"ש, הפרקליטות והתקשורת לא מכנים את זה אלימות ולא מדווחים על זה.

התקשורת ברובה המכריע היא בעלת אוריינטציה שמאלנית, ולכן אמירה מצד השמאל נתפסת כאמירה לא נעימה ועוברים לסדר היום, ואמירה מצד הימין מקבלת הד תקשורת משמעותי.

מדובר בהסתה שיטתית נגד מדינת ישראל. כך למשל בעיתון "הארץ" יש מאמרים שמתורגמים לאנגלית באופן מסולף. התזה שלו הייתה שהשואה אינה מעשה חד פעמי בהיסטוריה אלא תקדים לעוד מקרים (עמ' 98 ש' 1-32).

לגבי בימ"ש ופרקליטות- ישנם בעלי דעות בעמדות מפתח שלא מבינים את הזיקה הגלובאלית בין דיבור בצורה קשה כלפי חלק מהעם היהודי לבין דה-לגיטימציה בעולם כלפי ימניים ודתיים.

לא אומר שזה מכוונה שלילית אלא תפיסה אחרת שלהם של הדברים, במסגרת חופש הביטוי חושבים שמותר לבקר

בצורה הכי נרחבת שיש את המצב שהם תופסים כבעייתי ביו"ש (עמ' 99 ש' 1-32).

יש ידיעות שנופלות בחדר העריכה, ואחרות מקבלות מקום מרכזי.

היה מקרה שעיתונאי ערבי פיתה ילדה חרדית, שידל אותה, סחט וקיים עמה יחסי מין ובימ"ש השית עליו עונש של עבודות שירות, אבל התקשרות לא עסקה בכך כלל בגלל שהוא ערבי, פעיל שלום.

לא מדווחים בחדשות שנשרף רכב ביו"ש, נרגמו רכבים באבנים, בירושלים חולל בית כנסת. כל אלה חדשות שפורסמו ברוטר, אתר של מתנחלים, ולא בYNET (עמ' 100 ש' 1-32).

כשערך את הסרטון לא היה אף אחד בימין שקרא לרצוח את שי ניצן, אבל בשמאל היו דברים אמיתיים כמו הדוגמאות שהביא.

לשאלה האם המסר שרצה עבר, ענה כי באותו לילה שהוציא את סרטון היה עם זריקה קשה בצוואר ושעות השינה שלו התהפכו, עשה דברים באימפולסיביות, והיום מודע לתוכנה זו מטפל בה.

לא ידע אם המסר עובר בסרטון, לא היה שלם עם זה. אין לו כוונה שירצחו את שי ניצן גם אחרי שידע מי הוא. אין לו משהו נגדו כאדם (עמ' 101 ש' 1-32).

לא היה מודע למכתבים והחלטות **נ/6, נ/7, נ/10-12** שהוציא שי ניצן לפני הסרטון.

יש אתר אינטרנט שעשה לו מחווה לאחר שנעצר והעלה בדף את כל הדברים שכתב לפני המקרה- אפשר לראות שאין שם שום התייחסות לשי ניצן.

כשראה שניצן החליט לסגור את התלונה בגין התערוכה נגד ליברמן- הבין שטיפול בתחום ההסתה זה תחום אחריותו. לא הכיר אותו כדמות.

לא זוכר שאמר במשטרה שלאשתו יש הרבה חששות שהשב"כ יבוא לקחת אותו (עמ' 102 ש' 1-32).

הוא הכי מפחד מאשתו ולא מהשב"כ. הדברים נאמרו כשהיה במצב נפשי לא טוב, הוא רק נעצר ולא ידע מי נגד מי. אבל בסוף אמר את האמת.

הדברים שאמר בהודעה ראשונה אינם נכונים, הוא גם הכחיש שם והפיל את האשמה על אשתו, אבל כשהודה- לקח את כל אחריות עליו.

מיד אחרי שדיבר עם איציק שופן, שרכש את אמונו- אמר דברים אחרים (עמ' 103 ש' 1-32).

מבין שהפרסום בסרטון הראשון הוא הסתה לאלימות, ושמה שכתב בגנות הערבים היא הסתה לגזענות.

אמר **בת/5א** שמאמין שהקם להורגך השכם להורגו. לא חשב ששי ניצן קם להורגו אלא זה נאמר בהקשר (עמ' 104 ש' 1-32).

רצה לעשות משהו שיהיה שיחת היום. לשאלה למה הלך לאתר זניח כמו וידלר, ענה כי עשה כמה סרטונים לפני זה בעילום שם כי רצה להעביר נקודה חשובה שיתייחסו למסר ולא ליוצר. הוא שלח לתפוצה גדולה שיגיע לכמה שיותר אנשים.

יכול היה לשלוח ליו טיוב בשם אחר, אבל רצה שיהיה אותנטי (עמ' 105 ש' 1-32).

לאחר שהבין את הטעות מחק את הסרט מיד ועשה סרט אחר מתקן. הוא היה מסגיר עצמו למשטרה. הדיבור על קנוניה הוא מופרך.

הוא דיבר עם בנצי גובשטיין שהוא פעיל ימין קיצוני באותו ערב של הסרטון.

לשאלה מה תגובתו לכך שביקש מספר פעמים מאשתו ומהחוקר שיתקשרו לברוך מרזל שידאג לו לעו"ד, ענה כי לא זכור לו (עמ' 106 ש' 1-32).

מכיר את ברוך מרזל, באותה תקופה היה בשבת בחברון והביע רצון לעזור בנושא הפעילות של ח"כ בן ארי בעניין המסתננים בדרום ת"א.

כשפעיל ימני נכלא יש ארגון שקשור לברוך מרזל שנקרא "חוננו" שדואג לו לייצוג משפטי. בתקופת האירועים לא עבד בשכר בתנועת ארץ ישראל שלנו, אלא בהתנדבות.

אמר במשטרה שחשב שהשב"כ שם עליו עין לאור פעילותו עם מרזל ואיתמר בן גביר משום שידע שהם שמים עין על כל פעיל ימין באשר הוא.

לא זוכר שאמר במשטרה שההמון האספסוף צריך הנהגה שתכוון אותו.

לפני ההתנתקות הקו של הפרקליטות היה שיש סבירות שהימין והמתנחלים יפעלו בצורה מסוימת, והוכח שזה לא קרה (עמ' 107 ש' 1-32).

הוויכוח במדינה חייב להיות מוקצן כי סותמים פיות לימין ורודפים אותו ואין ברירה אלא להקצין דברים.

לשאלה האם נוכח ההחלטות של שי ניצן (6/נ, 7/נ, 10/נ-12/נ) בהן מפורטות הסיבות לסגירות התיקים בשל קשיים ראייתיים, כמו-העדר ראיות ליסוד נפשי, וכו', מבין כי מדובר בהחלטות ענייניות ולא מוטות, עונה שלא, המשפט אינו מדע טהור, וניתן לבקר החלטות אלה (עמ' 108 ש' 1-32).

הסרטון שלו נעשה כקריקטורה על הימין שאומרת לשי ניתן שאם הוא מוותר לאנרכיסטים שמאלניים וכו' -אז שיוותר גם לו, שלא ינקוט באיפה ואיפה.

חושב ששי ניצן לא מקבל החלטות באופן ענייני בנושא זה.

לאחר הסרטון הראשון נלחץ כי המסר לא הועבר נכון. הוריד את הסרטון מאתר וידלר.

לשאלה מדוע מחק את כל חומרי הגלם והקבצים להכנת הסרטון מהמחשב שלו, ענה כי אם זה היה דף -היה זורק אותו

לפח. נגעל מהיצירה שלו ומחק אותה. חשוב לו להבהיר את היסודות הנפשיים שלו. הוא מחק תיקיות, ולא שרף או פוצץ את ההארד דיסק.

הוא דיבר עם אמוץ שפירא והזדהה בתור קבוצה מהצפון ושילדה עשתה את הסרט (עמ' 109 ש' 1-32).

לשאלה למה לא ניצל את השיחה עם אמוץ שפירא בשביל להעביר את המסר שרצה מלכתחילה, ענה שדיבר איתו על המסר וגם שלח לו מיילים ברשימת התפוצה. אמר שזו ילדה קטנה למרות שרוצה לעורר דיון ציבורי, כי באותו יום שמע את פרופ' גבזון אומרת שהעונש למי שייצר את הסרט צריך להיות 15 שנים בכלא, והוא נבהל ונלחץ.

גם כשנחקר לא דבק בשקר יותר מידי, ולאחר ששוחח עם שופן בצורה אבהית, ונתן לו לבכות, הוא לקח אחריות.

ברשימת התפוצה היו ח"כים, אישי ציבור וגם פעילי ימין. הוא פעל בצורה אימפולסיבית.

נתן לסרטון את הכותרת "נא לעזור לשתף, חובה להפיץ" כשרצה לפרסם את הסרטון, לא כאשר הבין את טעותו. לא זוכר אם מחק את הסרט השני (עמ' 110 ש' 1-32).

דיבר עם אמוץ בעיוות קול כי לא רצה שיזהו אותו.

לשאלה כיצד מסביר את הסתירה בין עדותו בבימ"ש לפיה החליף טלפון כי הציקו לו כאיש קשר לבין גרסתו במשטרה בה אמר שלטלפון הייתה בעיה במגעים עם הבטרייה, ענה שיכול להיות, הטלפון היה גרוע, היו לו בעיות כל הזמן.

לשאלה כיצד מסביר כי החליף נייד כל כך מהר, מיד יומיים לאחר הסרטון, למרות שבאותה תקופה היה במצב בריאותי קשה, ענה כי הלך לקנות כיסא עם אשתו בגלל פריצת הדיסק שסבל ממנה ובקניין כבר החליף את הנייד בסלקום שהיה במקום.

כשדיבר עם אמוץ לא ידע שהמשטרה והיחב"ל פתחו נגדו חקירה בשלב זה (עמ' 111 ש' 1-32).

בעבר היה מתקשר מיסטיקן ופרסם את מספר הטלפון הזה, ולכן לא רצה שיתקשרו ויציקו לו במספר הזה.

לו היה רוצה היה יכול להפיץ א הסרט רק בין פעילי ימין בשקט, ואף אחד לא היה יודע. הוא הפיץ לאנשי תקשורת (עמ' 113 ש' 1-32).

בחקירה חוזרת העיד כי עשה יצירת אומנות שיש בה אמירות גזעניות אמיתיות כנגד יהודים לעומת אמירה פיקטיבית מצדו, בעוד הגזענות נגד יהודים במדינת ישראל חוסה תחת חופש הביטוי.

הסרטון היה באורך 4 דקות, והיו בו דוגמאות של הערבייה שקוראת מוות ליהודים והחלטות של שי ניצן. המאמרים שלו נסובו כולם סביב התזה לפיה השיח הציבורי בישראל צריך להתייחס להסתה נגד הימין בחומרה כמו שמתייחסים כיום להסתה של הימין.

את הסרטון החליט לייצר באותו לילה, והיה חשוב לו שהצופה יתמקד בטענות שהעלה כלפי שי ניצן, והאבסורד שבדברים, ושהדבר יוביל לעיון יותר מעמיק בדברים (עמ' 114 ש' 5-31).

מעולם לא פעל מתוך כוונה שמישהו ירצח את שי ניצן.

מתנער ממה שאמר, מתנצל, ומביע חרטה (עמ' 115 ש' 1-15).

כן הוגשו :

מזכר מאת רפ"ק אלן אבשלום מיום 11.1.11 (נ/1)

היום בשעה 12:00 שוחח עם עו"ד שי ניצן על מנת לתאם מועד לגביית הודעתו בקשר לבקשתו לפתוח חקירה בנושא דפי ה"פייסבוק".

הנ"ל מסר את מספר הטלפון של מזכירתו וביקש לתאם עמה מועד למחרת בבוקר.

לאחר מספר דקות התקשרה מזכירתו ותיאמה מועד ליום 12.1.11 בשעה 16:00 לגביית הודעה.

מכתב "סרטון הקורא לרצח שי ניצן" מאת שי ניצן לרפ"ק אבשלום ביאחב"ל (נ/2)

מודיע כי היום 10.1.11 בשעות הבוקר הועבר אליי מיומן הבוקר של רשת ב' סרטון הקורא לרציחתו, שהועבר אליהם בלילה הקודם (מצוין קישור לאתר ברשת).

פתח את הסרטון וצפה בו, ואכן ראה כי יש בו קריאות חוזרות ונשנות ואיומים לרציחתו בשל פעילות שפעל במסגרת תפקידו. דיווח באופן מיידי לקב"ט המשרד.

מזכר העתקת סרטון מיו-טיוב מיום 17.1.11 מאת פקד יצחק קסיאל (נ/3)

נכנס לאתר יו טיוב כדי לאתר את הסרטון ששימש כבסיס לסרטון שהכין הנאשם. ביצע חיפוש לפי מילות מפתח "מוות ליהודים" ואיתר אותו. נשמר בעזרת תוכנת 10 snagit בשם "מוות ליהודים" ונצרב לדיסק שסומן "איציק קסיאל 1".

מזכר עמוד פייסבוק של הנאשם מאת פקד יצחק קסיאל מיום 7.2.11 (נ/4)

לבקשת פמ"מ חיפש את עמוד הפייסבוק של הנאשם, ואיתר הודעה על "קיר" הדף מיום 5.1. שעה 22:49 בעניין הוקעת הסתה. הודעה דומה קיימת גם ביום 6.1 שעה 13:37. צילום המסך הודפס על ידו במטרה להעבירו לידי פמ"מ (מצורף).

רשימת תרופות שנרכשו ע"י הנאשם מקופ"ח מכבי בין תאריכים 1.10.10-27.3.12 (נ/5)

מכתב בנושא שר החוץ ליברמן בגלריה של בית ברל מאת שי ניצן לפורום המשפטי למען א"י מיום 2.1.11 (נ/6)

בתגובה לפניית הנמען לגבי תערוכה שבנדון, סבור כי אין מקום לפתוח בחקירה פלילית בנושא.

מדובר ביצירות אומנות שמעצם טבען חוסות תחת חופש הביטוי וחופש היצירה כמו גם זכותו של הפרט להגשמה עצמית.

לא מצא כי תוכן התערוכה חוצה קו אדום, או נכנסת בגדרו של סעיף 288 לחוק בבחינת "העלבת עובד ציבור", הגם שאופייה פוליטי-ביקורתי.

מכתב בנושא "הסתה לאלימות ותמיכה ארגון טרור" "יום האדמה" מאת שי ניצן לפורום המשפטי למען א"י
מיום 11.6.09 (נ/7)

בתגובה לתלונת הנמען בנוגע לקריאות תמיכה בארגון "החזית העממית" ובביצוע פיגועים שנקראו במהלך הפגנה לציון יום האדמה בעראבה, הוחלט שלא להגיש כתב אישום בעבירת הסתה לאלימות.

המשטרה לא הצליחה לאסוף די ראיות, המשטרה הצליחה לאתר מפגינה אחת, אולם היא לא הייתה מהמארגנים ולא ניתן להעמידה לדין מבין כל המשתתפים.

עם זאת, המשטרה התבקשה לשלוח לה מכתב אזהרה.

הסרטון נגד שי ניצן (נ/8)

עיקרי הסרטון מודפס בתמונות ומלל.

הסרטון נגד אהוד ברק (נ/9)

עיקרי הסרטון מודפס בתמונות ומלל.

מכתב בנושא "מופע התרמה למען פעילות האנרכיסטים בישראל" מאת שי ניצן לפורום המשפטי למען א"י
מיום 7.2.09 (נ/10)

בתגובה לתלונת הנמען לגבי פתיחת חקירה כנגד סולן להקת פאנק אנרכיסטית בגין הסתה לאלימות במהלך מופע התרמה, נפתחה חקירה קודמת בעניין כבר ביום 27.7.04 והוחלט בזמנו כי אין מקום

להגיש כתב אישום בהעדר ראיות מספיקות להוכחת היסוד הנפשי ויסוד "האפשרות הממשית" של עבירת ההסתה לאלימות.

בנוסף, החשוד אמר בחקירתו כי הוא לא התכוון להסית לאלימות והצטער על כך. התיק נגז.

מכתב בנוגע להסתה לאימות בהפגנה מול הקריה בת"א בדצמבר 2008, מיום 3.3.09 מאת שי ניצן

לפורום המשפטי למען א"י (11/נ)

בתגובה לתלונת הנמען לגבי פתיחת חקירה פלילית בחשד לביצוע עבירת הסתה לאלימות לאור שלט "לסרס מתנחלים" שהונף בהפגה מול שערי הקריה בת"א של פעילי ארגוני שמאל, הוחלט כי אין מקום לפתוח בחקירה פלילית שכן מתעורר ספק בדבר "אפשרות ממשית" שהפרסום יביא לאלימות כלפי מתנחלים כנדרש בחוק לשם התגבשות העבירה.

כתבות בחדשות ערוץ 7 עיתון הארץ ומכתב בנוגע לגדעון ספירו (12/נ)

החלטות שלא להעמיד לדין בנוגע להסתה לאלימות אנשי שמאל שהציגו תמונתו של נתניהו מדי אס אס, מרצה שקרא לשבור מפרקת של פעילי ימין, וכנגד טור אישי שפרסם גדעון ספירו.

לקט ציטוטי הסתה לרצח מצד אנשי שמאל (13/נ)

קובץ פרסומי כתבות מאתר 1NEWS (14/נ)

מקבץ אישורים רפואיים של הנאשם (15/נ)

5. דיון ומסקנות

א. לאחר שנדרשתי למכלול הראיות שהובאו בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי התביעה עמדה בנטל הוכחת המיוחס לנאשם בכתב האישום- מעבר לכל ספק סביר.

ב. לא הייתה מחלוקת עובדתית בין הצדדים באשר למעשים המפורטים בכתב האישום ככל שהדבר נוגע ליצירת הסרטונים ופרסומם כמפורט באישומים 1 ו-2 (להלן: "הסרטונים 1 ו-2"), אם כי לטענת הנאשם- רצה במעשים אלה להדגיש את חוסר האיוון בקבלת ההחלטות הנוגעות למחאה וחופש הביטוי, לרבות החלטתו של שי ניצן כמפורט

בסעיף 1 לאישום, וזאת ביקש הנאשם לעשות ביצירת אומנות שתעורר את דעת הקהל, ולא כדי לפגוע בשי ניצן. כן הודה ברצונו להישאר אנונימי ולהסוות את זהותו כמפרסם הסרטונים, כמפורט בסעיף 8 לאישום 1- וזאת, לטענתו, על מנת להתמקד ביצירתו.

כן הודה הנאשם במפורט באישום 2- אך לטענתו פרסם את סרטון 2 לא מתוך חשש לחשיפתו, אלא כדי לחדד את המסר בסרטון 1, לא ניסה לשבש או להשמיד ראיה בהסרת סרטון 1 מאתר "viddler" בהסרת חומרי הגלם לעריכתו ממחשבו האישי, וכך גם החלפת הטלפון הנייד ברשותו- שהייתה מתוכננת קודם לכן.

ג. המסגרת הנורמטיבית

לנאשם מיוחסות עבירות כדלקמן:

אישום 1

1. הסתה לאלימות או לטרור - לפי סעיף 144ד2(א) לחוק

2. הסתה לגזענות - לפי סעיף 144ב לחוק

אישום 2

3. השמדת ראיה - לפי סעיף 242 לחוק

4. שיבוש מהלכי משפט - לפי סעיף 244 לחוק.

1. הסתה לאלימות או לטרור (אישום 1)

סעיף 144ד2 לחוק:

"(א) **המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור, או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה - פרסום מסית), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, דינו - מאסר חמש שנים.**" (דגש שלי- נ.ב.)

נלמד, כי נדרש מעשה פרסום (כמשמעו בסעיף 34(2)כד לחוק), לרבות הפצה באמצעות מחשב, בדרך הזמינה לציבור, או הצעה לציבור באמצעות מחשב.

לגבי נסיבות העבירה - נקבע כי על בית המשפט לבדוק האם על פי תוכן הפרסום ונסיבותיו יש אפשרות ממשית לתוצאה של עשיית מעשה אלימות או טרור.

לגבי תוכן הפרסום ונסיבות הפרסום - נקבע ברע"פ 2533/10 (יחד עם רע"פ 3066/10) מדינת ישראל נגד בן חורין ואח', כי בכל מקרה יבחן ביהמ"ש את תוכן הפרסום המסית ויעריך את הסבירות שיביא למעשה אלימות או טרור, בנסיבות הפרסום, לרבות האווירה הציבורית ומהות המפרסם - אך לא רק בהם.

אין פירוט של אותן נסיבות בסעיף החוק ויש לשקול את סוג האלימות, היקף הקבוצה החשופה לאותה אלימות, היקף הפרסום וקהל היעד שלו, הקשר הפרסום, מקומות והמדיום בו נעשה השימוש.

דהיינו, כלשון כב' השופט הנדל: מה נאמר, היכן נאמר, באיזה אופן נאמר, למי נאמר, ובאיזו מסגרת נאמר.

המבחן הוא של אפשרות ממשית ומבחן הסתברותי ולא ודאות קרובה או אפשרות סבירה.

לפיכך- רמת ההסתברות של "אפשרות ממשית" אינה מינימלית וערטילאית אך גם לא גבוהה -בשל חשיבות הערך המוגן של חופש הביטוי.

לגבי הכוונה- די במודעות לטיב המעשה ולהתקיימות הנסיבות (סעיף 20 לחוק, קדמי **על הדין בפלילים** (חלק רביעי) 1987, 2006)

מדובר בעבירה התנהגותית שאינה דורשת כוונה.

נלמד מכל אלה כי הערך המוגן ע"י עבירה זו היא מניעת מעשי אלימות או טרור או עידוד למעשים אלה בהם ראה המחוקק ערך מוגן העולה בעוצמתו על ערך חופש הביטוי, במגבלות שיבטיח כי האחרון לא יפגע מעבר למידה הנחוצה להבטחת אותו ערך מוגן.

מן הכלל אל הפרט

כמפורט בסעיף 3 לאישום 1 (סעיפי א-ט"ו) פרסם הנאשם בסרטון 1 את הכתוביות שפורטו שם:

"א. "שי ניצן הבוגד, הוא המשנה לפרקליט המדינה. במקום להגן על עם ישראל מהערבים, הוא מחפה על הערבים החזירים ומשתף איתם פעולה נגד יהודים".

ב. "הדבר היחיד שיעזור זה לרצוח את שי ניצן, המשנה לפרקליט המדינה".

ג. "הוא משתף פעולה עם האויבים ודינו בוגד ורודף וחייבים לרצוח אותו".

ד. "הוא רודף יהודים ומתנכל ליהודים. הוא מגן על ערבים ומשתף איתם פעולה".

ה. "שי ניצן מוזמן עכשיו לחקור גם מי קורא לרצוח אותו!!"

ו. "את האיש הזה צריך לרצוח ומהר. הוא בוגד בעם ישראל ועוזר לערבים".

ז. "שי ניצן כדאי שתתעורר ומהר! שים לב, לא היהודים, אלא הערבים הם

האויבים של עם ישראל, שצריך, להרוג, כמו שצריך להרוג אותך, אויב

ישראל, כי אתה מגן על הערבים ובוגד בעם ישראל".

ח. "מוות לפרקליט המדינה ניצן" [כותרת סרטון].

ט. "מוות לשי ניצן שמגן על הערבים".

י. "מוות לערבים שהם גיס חמישי שנלחמים בנו וילחמו בנו במלחמה יחד

עם כל הערבים".

יא. "מוות לשמאלנים".

יב. "מוות לכל האוייבים של מדינת ישראל".

יג. "הפגנות של כלבים ערבים בישראל".

יד. "האם מישהו בפרקליטות חוקר את ההסתה של הערבים הכלבים

האלה?!"

טו. "עכשיו כולם יודעים הרב כהנא צדק".

דבריו של הנאשם בסעיפים הנ"ל, מפורשים, אינם ניתנים לפרשנות כזו או אחרת, ויש בהם קריאה לסוג אלימות קיצוני וחמור- לרצח שי ניצן, שהינו על פי הנטען -בוגד, משתף פעולה עם האויבים, דינו בוגד ורודף-וחייבים לרוצחו מהר.

הוא רודף יהודים, אויב ישראל, מתנכל ליהודים, מגן על ערבים, משתף פעולה עימם וכיו"ב.

דברים אלה אף פורסמו באינטרנט, במדיום המוני, כשקהל היעד שלו (מפורט בת/10 לרבות כעדות הנאשם בעצמו- וכמפורט בסיכומי התביעה עמ' 15-16)), ובניהם פעילי ימין לרבות בנצי גופשטיין. כמפורט בת/26- כמות הצופים בסרטון- 175.

באשר לאווירה הציבורית בזמן הפרסום- העידה "ענת" (ע"ת/6) בחוות דעתה (ת/26).

ענת משרתת 14.5 שנים בשב"כ בחטיבה לסיכול טרור וחתרנות בקרב המגזר היהודי והזרים במדינת ישראל.

בפתיח חוות הדעת מציינת כי היא בעלת תואר אקדמאי ראשון ושני, וניסיונה רב שנים בעבודת מודיעין.

עוד צוין כי מובאות לידיעתה, לעיונה וטיפול ידיעות מגורמי איסוף במודיעין על פעילות טרור וחתרנות של גורמים שונים באוכלוסייה היהודית בישראל המביעים ומממשים איומים כלפי עובדי ציבור ונבחרי, מקומות קדושים ובני מיעוטים.

על פי ת/26 ועדותה- סרטון 1 שיצר הנאשם מתמצת את התופעה של איומים והטלת מורא על עובדי ציבור מתוקף תפקידם, כשלגבי שי ניצן כמשנה לפרקליט המדינה- מזהים מ-2008 את היותו אובייקט מועדף כיו"ר הצוות בין-משרדי לאכיפת החוק באיו"ש.

תחילה היו הפגנות מול ביתו, עם הזמן זה התדרדר, הגיעו לדלת ביתו והתעמתו עם בני משפחתו, נשלח מכתב איומים לו ולאשתו, ובו איומים מפורשים -ואחר כך בא הסרטון הנ"ל (עמ' 54 לפרוטוקול). על רקע האיומים כלפיו- אף הוצמד לו מאבטח וזקיף ליד ביתו.

בהמשך- מפרטת ענת את הסכנה בפרסום באינטרנט, כתקשורת המונים, כך שאחד יכול לתרגם את טפטוף האידיאולוגיה לכדי מעשה (עמ' 55).

למרות טענת ב"כ הנאשם כי אין לראות בת/26 -חו"ד מומחה- אין דעתי כדעתו.

התרשמתי מעדותה של ע"ת/6, מכישוריה, ומהיות ת/26 שיטתית וסדורה בהתייחסותה לתחום עיסוקה, ולרלוונטיות הנוגעת למיוחס לנאשם בכתב האישום.

בת/26 ישנו פירוט סדור של תופעת ההטרדה, האיום והטלת המורא על עובדי ציבור, לרבות כלפי שי ניצן, הרקע

הרעיוני לה, מאפייניה, יעדיה, פוטנציאל הגלישה לאלימות ולטרור, כאשר בנוגע לשי ניצן- פירטה בסעיף 24 לחו"ד את השתלשלות האירועים האלימים כלפיו- לפני עריכת הסרטון- ולאחריו.

זו הקרקע הפורייה בה ניטעים שורשי הסרטון נגד שי ניצן, באווירה טעונה ונפוצה- ועל כן אני מקבלת את חוות הדעת כמשקפת את הנושאים בהם היא דנה.

לא הובאו בפני ראיות הנוגעות למיהות הנאשם, ומשקל דבריו בפני קהל צופיו כנסיבה שיש בה לגבש אפשרות ממשית לעשיית מעשה אלימות או טרור.

עם זאת- וכמפורט בסיכומי המאשימה- ניתן ללמוד על האפשרות הממשית הנלמדת מהפצת הסרטון ע"י הנאשם- גם מעדויותיהם של ע"ת/1 (עמ' 18-25 לפרוטוקול) ע"ת/9 (עמ' 86 לפרוטוקול).

בבחינת כלל הנסיבות כנ"ל- ברי כי יש בסרטון שייצר הנאשם כדי להביא לכך.

כך עולה גם מדברי הנאשם בעצמו (עמ' 90-93; עמ' 98-99; עמ' 104-114 לפרוטוקול) ובכלל זה- כי הסתה עלולה להביא לרצח תוך פירוט אירועים שברקע מעשיו- התערוכה נגד השר ליברמן, שתלונה על כך נגנזה ע"י שי ניצן (נ/6; עמ' 91).

בדברי הנאשם יש גם כדי ללמוד על היסוד הנפשי שהתגבש אצלו- מודעות לטיב מעשיו והתקיימות הנסיבות הרלוונטיות בעבירה.

מודעות הנאשם נלמדת גם מהשיטות שנקט להסוואת זהותו, כמפורט בסעיפים 8 ו-9 לאישום 1 (כן ראה **ת/3** עמ' 24, **ת/5** עמ' 5-6, **ת/6** עמ' 3 ש' 71-79, עמ' 105 לפרוטוקול ש' 21-24).

גרסת הנאשם לפיה רצה להיחשף לאחר פרסום הסרטון- אינה מהימנה עליי כלל ועיקר, במיוחד נוכח העובדה כי בתחילה הכחיש את המיוחס לו בהודעתו, ורק לאחר מכן- הודה בתכסיסי ההסוואה שלו.

דברי הנאשם באמירותיו על כי פרסם את הסרטון לצורך מחאה על העדר איזון בקבלת החלטות הנוגעות לחופש הביטוי- ניגפות מפני התקיימות רכיבי העבירה, כנ"ל.

לסיכום- הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם פרסם קריאה למעשה אלימות או טרור כשעל פי תוכנו ונסיבותיו כנ"ל- יש אפשרות ממשית לעשיית מעשה האלימות או הטרור.

2. הסתה לגזענות (אישום 1)

על פי סעיף 144ב לחוק:

"איסור פרסום הסתה לגזענות"

עמוד 52

**144ב. (א) המפרסם דבר מתוך מטרה להסית לגזענות, דינו - מאסר חמש שנים.
(ב) לעניין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הפרסום הביא לגזענות או לא ואם היה
בו אמת או לא." (דגש שלי- נ.ב.)**

על פי סעיף 144א לחוק:

**"144א.בסימן זה -
"גזענות" - רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות או אלימות, או גרימת
מדנים כלפי ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע
או למוצא לאומי-אתני"**

בפסק דינו בע"פ 2831/95 אלבה נגד מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 221, ניתנה הגדרה ממוקדת לגזענות ע"י כב'
הש' מצא- כ"כל שנאת חינו של הזר בשל היותו זר, על רקע שונות גזעית או לאומית- אתנית"

להבדיל מהעבירה של הסתה למעשה אלימות או טרור- אין כאן דרישה הסתברותית להתרחשות גזענות כתוצאה
מהפרסום- אלא יש קביעת דרישה כי הפרסום יהיה מתוך מטרה להסית לגזענות בלי קשר לאם בפועל יכול
פרסום זה לגרום לגזענות.

בנוסף למודעות לטיב המעשה, לנסיבותיו ולאפשרות גרימת תוצאות המעשה-המצב הנפשי הנדרש הוא כוונה,
חפץ בגרימת התוצאה, רצון להסית לגזענות (ראה פס"ד אלבה הנ"ל).

בענייננו, אין מחלוקת כי הנאשם פרסם את הסרטון הנוגע לשי ניצן, וכי בתוכנו כתוביות גזעניות:

**"י. "מוות לערבים שהם גיס חמישי שנלחמים בנו וילחמו בנו במלחמה יחד עם כל
הערבים".
יא. "מוות לשמאלנים".
יב. "מוות לכל האויבים של מדינת ישראל".
יג. "הפגנות של כלבים ערבים בישראל".
יד. "האם מישהו בפרקליטות חוקר את ההסתה של הערבים הכלבים האלה!!"
טו. "עכשיו כולם יודעים הרב כהנא צדק".**

(אישום 1 סעיף 3 לכתב האישום)

על כוונתו וחפצו של הנאשם ניתן ללמוד מהעובדה כי יזם את יצירת הסרטון ופרסומו -מתוך רצון להשפיע
ולהסית, ולשכנע בצדקתו- בכלל הנסיבות שפורטו כנ"ל, לרבות תוכן דבריו ואמצעי פרסומו- כשהוא חדור משנה
אידיאולוגית, כדבר דבור על אופניו, כעולה מהודעותיו ועדותו.

3.

השמדת ראיה ושיבוש מהכלי משפט (אישום 2)

בסיכומיה- ציינה המאשימה (עמ' 17-20) באופן קוהרנטי וסדור- את כלל הראיות שיש בהן להוכיח מעבר לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם באישום 2- לרבות הסרת הסרטון נגד שי ניצן מאתר "viddler", מחיקת חומרי גלם וקבצים ששימשו להכנת הסרטון ממחשבו האישי, החלפת מכשירי הטלפון הנייד שלו ויצירתו, ופרסומו של סרטון 2.

גרסאותיו של הנאשם מתן הסברים למעשיו אלה- אינן מהימנות כלל ועיקר נוכח ריבוי והשתנות- למול עדויות התביעה שיצרו מארג ראיות שיש בו כדי לקיים את רכיבי העבירות המיוחסות לנאשם באישום זה. לטענת ב"כ הנאשם- לא הוזנה הנאשם בהודעותיו על חשדות אלה כנגדו, אך במכלול הראיות שהובאו בפניו, ברי כי אין בכך כדי להפחית מהראיות שנאספו והוצגו עד כדי הוכחת עבירות אלה מעבר לכל ספק סביר.

ד.

הגנה מן הצדק

כחוט השני עוברת בטיעוני ב"כ הנאשם, והנאשם עצמו באימרתיו- על כי עומדת לו הגנה מן הצדק המעוגנת בסעיפים 149-150 לחסד"פ (נוסח משולב), התשמ"ב-1982- משום אכיפה בררנית.

על הטוען טענה זו נטל הראיה להפריך את חזקת חוקיות פעולות המנהל- הפרקליטות בענייננו- כי זו לא הפעילה סמכותה בהגשת כתב האישום נגדו על יסוד שיקולים עניינים, אלא זרים, ולאור מטרות החוק- מתוך מטרה פסולה או שרירותית, עד כדי סתירה מהותית ופגיעה חריפה בעקרונות הצדק וההגנות המשפטית (בג"ץ 6396/96 זקין נגד ראש עיריית באר שבע פ"ד נג (3)).

כקביעת הפסיקה- נוכח חזקת החוקיות כנ"ל, והקושי להוכיח כי הרשות פעלה משיקולים זרים או להשגת מטרה פסולה- ברי כי רק במקרים נדירים וקיצוניים יהא ניתן להפריכה- בהם יש התנהגות שערורייתית, תוך רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם- עד כי המצפון מזדעזע ותחושת הצדק נפגעת.

המאשימה הפליגה בסיכומיה אודות חישוקי הזהירות היתרה שעל בית המשפט לגזור על עצמו בטרם יעתר לטענה בדבר אכיפה בררנית בין בני אדם דומים או מצבים דומים- עד כדי תיקון כתב האישום, ביטולו, או העברתו לבימ"ש אחר- על כי אין די בתחושה גרידא אלא הוכחה לכאורה כי נעשתה ממניעי פסולים (ע"פ 1003/00 הנדימן נגד מדינת ישראל תק-על 2002 (3) 1200), או כי אין די בעובדה שכתב האישום הוגש נגד פלוני ולא נגד מי שעבר אותה עבירה באותו מועד כדי ראיה להפליה פסולה או אכיפה סלקטיבית (ב"ש 10/04 סקאל ספורט נגד משרד העבודה והרווחה, תק-עב 2004 (2)).

עוד צוין כי אכיפה חלקית אינה בהכרח אכיפה פסולה, ואכיפה בררנית אינה היפוכה של אכיפה מלאה- אלא צריך כי תהיה פגיעה בשוויון משום מטרה פסולה, שיקול זר, או שרירות גרידא (פס"ד זקין).

מן הכלל אל הפרט

הנאשם תומך יתדותיו בטענתו לתקפות ההגנה מן הצדק בעניינו- על ראיות שהציג, שיש בהן כדי להצביע, לגרסתו, על הפלייתו לרעה עד כדי התנהגות שערורייתית של הרשות כלפיו- ממניעים אידיאולוגיים/פוליטיים זרים- ובמה שמוגדר כ"שמאל" ו"ימין" בקשת הפוליטית הישראלית:

א. מופע התרמה למען פעילות האנרכיסטים בישראל- בו היו קריאות בין היתר להרג חיילים (נ/9; עמ' 93 לפרוטוקול).

הוגשה תלונה לשי ניצן ע"י הפורום המשפטי למען ארץ ישראל ביום **30.10.08** ובמענו מיום **7.2.09** (נ/10)- ציין כי אין מקום להגשת כתב אישום נגד סולן הלהקה המופיעה במופע בשל העדר ראיות לאפשרות ממשית בעבירת הסתה לאלימות, לאחר שהסולן ציין כי הוא מצטער על דבריו, וכי זו לא הייתה כוונתו.

ב. בהפגנה מול הקריה בת"א ביום 6.2.08- הונף שלט ע"י פעילים מגוש שלום וארגוני שמאל ובו נכתב "לסרס מתנחלים" וציור מספרים נוספי דם (ת/6א; נ/8).

בתשובתו מיום **3.3.09** לתלונת הפורום המשפטי למען ארץ ישראל מיום **22.12.08**, ציין שי ניצן (נ/11) כי אין מקום לפתוח בחקירה, וכי מתעורר ספק משמעותי אם מתקיימת "אפשרות ממשית" שהפרסום יביא לעשיית מעשי אלימות נגד מתנחלים.

ג. סרטון ששודר בערוץ 1 על אירועי יום האדמה ביום 30.3.08 בעראבה- בו אישה קראה "מוות ליהודים".

במענה מיום **11.6.09** לפורום המשפטי למען ארץ ישראל על פנייתו מיום **31.3.08** (נ/7) משיב שי ניצן כי הוחלט שלא להגיש כתב אישום, כי המשטרה לא הצליחה לאסוף ראיות בגין אחריות להסתת ההמון -אלא מפגינה אחת אותה, היא לא הייתה מבין מארגני ההפגנה ולכן לא הועמדה לדין והמשטרה התבקשה לשלוח מכתב אזהרה למפגינה זו.

הנאשם התייחס לכך בעדותו (עמ' 92-93 לפרוטוקול).

ד. התערוכה ובה הוצג שר החוץ ליברמן באופן דמוני- בין התאריכים **5.8.10 עד ליום 2.9.10** בגלריית המדרשה לאומנות בת"א במכללה האקדמית בית ברל (ת/5א, ת/3א עמ' 1, ת/3ג עמ' 4-5, נ/8).

במענה מיום **2.1.11** (נ/6) לתלונת הפורום המשפטי למען ארץ ישראל מיום **3.8.10**, החליט שי ניצן שלא לפתוח בחקירה פלילית, תוך ציון חופש הביטוי שביצירת האומנות, והאפשרות של השר ליברמן להתייחס לדרך הצגתו כנ"ל, ולאור הלכת אוגנרפלד.

כן הוצגו מסמכים נוספים (נ/11-נ/14)- אך לא הובאו המסמכים הרלוונטיים אלא קטעי עיתונות בלבד- ועל כן לא אתייחס אליהם בהמשך.

למרות הראיות כנ"ל- על פי המאשימה- אין אכיפה בררנית בעניינו של הנאשם על כי בשונה מראיות אלה:

א. הראיות ברורות וחזקות כנגד הנאשם, שהודה במיוחס לו.

ב. הייתה קריאה לאלימות כלפי אדם ספציפי, תוך פרסום תמונתו.

ג. יש סבירות גבוהה לפגיעה בשי ניצן, לאור האיומים עליו ועל משפחתו.

ד. הנאשם מודע לסכנה שבפרסום- ברבים.

לאחר שבחנתי את ראיות ההגנה שהובאו בפניי- למול טענות המאשימה - משקף מקבץ ראיות ההגנה על ציר הזמן שבין **אוקטובר 2008 לאוגוסט 2010** התייחסות תמונה של רשות האכיפה הרלוונטית כלפי גילויי/פרסום אלימות קיצוניים, מסוכנים, ומסיתים לאלימות/טרור/ גזענות כלפי חיילים, יהודים, ואף שר בממשלת ישראל, במציאות נפוצה וידועה לכל בכל הקשור ליחסי ימין-שמאל ויהודים-ערבים בישראל.

באיזון המקודש שבין חופש הביטוי- לפגיעה בו באופן אסור בשל גילויי הסתה כנ"ל- ברי כי יש בראיות ההגנה כדי להצביע על התייחסות חזרתית, כללית, וכמעט נגועה באוטומטיזם בכל הנוגע לשלילת התקיימות רכיב "האפשרות הממשית" בעבירת ההסתה:

כך- כיצד קריאות המוניות (פרסום) למוות ליהודים, סירוס מתנחלים, הרג חיילים- אינם יכולים להביא למעשי אלימות כלפי כל אחד מהקהלים הנ"ל?!

כשם שקריאות לרצוח את שי ניצן או קריאות כלפי ערבים- על פי **תוכן** הדברים **ונסיבות** פרסומם ע"י הנאשם על פי כל מבחני הפסיקה שפורטו כנ"ל עלולים להביא לאפשרות ממשית של מעשי אלימות/טרור/גזענות כלפיהם (בהתאמה)- כך כנגד מתנחלים, חיילים ויהודים בנסיבות שהובאו בתלונות הפורום המשפטי למען ארץ ישראל כנ"ל- במציאות כל כך אלימה בישראל, מאז הקמתה, והאם כל אלה לא נפגעים כתוצאה ממעשי אלימות/טרור כמעשה שביום יום כמעט?

קריאה לרצח או עידוד לרצח, מוות, סירוס- אינה מהדהדת לבדה, לכשעצמה, בבועה משפטית שיש לבחון במנותק מרצף אירועים כרונולוגי, ככל שהדבר נוגע לבחינת התקיימות "אפשרות ממשית"- ותוך התעלמות חוזרת ונשנית של הרשויות ממידת הסכנה שבהם.

דווקא העדר התייחסות חד משמעית כלפי מסיתים אלה- הוא שיוצר מדרון חלקלק של הסתה מסלימה ומתגברת שלא נעצרת או מואטת בחקירה או העמדה לדין של העברין, ובצד זאת- גם מתעצמות תחושות שמנגד- על הפליה פסולה כנגד המחזיקים בדעה מנוגדת (פוליטית, אידיאולוגית)- וזאת כתוצאה מהתנהגות שערורייתית של הרשות הפוגעת בעקרונות של צדק והגינות משפטית.

מהראיות שהובאו ע"י הנאשם- לא ברור מדוע הסתפק שי ניצן בהתנצלותו של סולן הלהקה כמפורט **ב/10-** ולא בהתנצלותו המידית של הנאשם בפני חוקריו?

כיצד ניתן לקבוע שאין אפשרות ממשית למעשי אלימות מקריאות להרג חיילים?

כיצד אף לא נפתחה חקירה פלילית כנגד אנשי שמאל הקוראים לסירוס מתנחלים (לצד ציור עם מספרים נוספי דם) **(נ/11)?**, או בנוגע לתערוכה בה הוצג השר ליברמן?

מדוע רק נשלח מכתב אזהרה למפגינה הקוראת למוות ליהודים **(נ/7)?**

בראיות שהובאו בפני היה לפחות חשד ברור להסתה, הייתה קריאה לאלימות כלפי קהלים רחבים שקל לפגוע בהם (יהודים, מתנחלים, חיילים)- שאין להם מאבטח/זקיף אישיים, וחקירה מתאימה יכלה לבחון את מודעות החשודים בביצוע העבירות כלפיהם.

בכך, לא התגבש כל שוני או הבחנה בין מעשי הנאשם, לבין העולה בראיותיו כנ"ל להפליה כלפיו.

לא ניתן להתעלם מהעובדה כי תשובה ומענה למגישי התלונות אליו ע"י שי ניצן ניתנו בדרך כלל כעבור חודשים, ובדרך כלל תוך קביעה כללית בדבר אי התקיימות "אפשרות ממשית" לאלימות- ותו לא, ופעמים תוך אי פתיחתה של חקירה פלילית כלל ועיקר.

סופו של דבר- אני סבורה כי הוצגו ראיות מספקות בדבר אכיפה בררנית כלפי הנאשם, כשאין בידי לקבוע אם מניע זר או מטרה פסולה בצידה, אך לפחות נראית שרירותית ופוגעת בשיוויון.

עם זאת- אין בכך כדי להצדיק אלא הקלה בעונשו של הנאשם.

בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ ואח', נט (6) 776, נקבע בעניין זה כדלקמן-

"....נמצא כי אם נוכח בית המשפט הדין באישום הפלילי כי בהגשת כתב-האישום יש משום אכיפה בררנית, וכי קיום ההליך כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, בידו הסמכות לנקוט אמצעים ראויים לתיקון הפגיעה. יש שימצא כי הפגיעה אינה מצדיקה לבטל את כתב-האישום, וכי תיקונה של הפגיעה יכול שיושג באמצעי מתון יותר, כגון בהקלת עונשו של הנאשם (ראו לדוגמה את דעת המיעוט של השופט מ' חשין בע"פ 3520/91 תורג'מן נ' מדינת ישראל, בעמ' 456). אך אם נוכח כי המעוות לא יוכל לתקן אלא על דרך ביטולו של כתב-האישום, בידו להורות על ביטול כתב-האישום מטעמי הגנה מן הצדק. בכל אשר יעשה יפעיל בית-המשפט שלדיון ביקורת שיפוטית על החלטתה המנהלית של התביעה."

ובהמשך שם-

"....זאת ועוד, בחינת פגמים שבהם לקחה חקירה פלילית, בעזרת שילובם של שני המבחנים האמורים עשויה להביא להכרעות אפשריות שונות בהליך הפלילי. כך למשל אפשר שיימצא כי הפגמים פוגעים באופן כה חריף בתחושת הצדק וההגינות עד שיש בהם כדי לערער את ההצדקה החברתית שבעצם קיומו של ההליך. במקרים קיצוניים כאלה אפשר שמסקנה כזאת תצדיק את ביטול כתב-האישום מטעמי הגנה מן הצדק גם אם הפגמים לא גרעו מערכן ההוכחתי של הראיות המפלילות. לעומת זאת ייתכנו מקרים (ואלה בבירור יותר שכיחים) שבהם לא יהיה בפגמים כשלעצמם כדי להוביל למסקנה כי המשך קיומו של ההליך יפגע בשורת הצדק וההגינות, אך יהיה בהם כדי להקים יסוד לספק סביר בהוכחת העבירה ולהוביל לזיכוי או (מקום שביצוע העבירה הוכח) להצדיק הקלה בעונש (השוו: פרשת כץ, בעמ' 544; פרשת הר-שפי, בעמ' 763; ע"פ 725/95 מנדלברוט נ' מדינת ישראל, בפסקה 3(ג)(4); ע"פ 173/88 אסרף נ' מדינת ישראל, בעמ' 790-792; ע"פ 5390/96 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, בעמ' 45-46)."

בעניינו- מעשי הנאשם חמורים, בוטים ומסוכנים, כפי שפורט בהכרעת הדין, אך אין באכיפה בררנית כלפיו - מקוממת ככל שתהיה- כדי להצדיק תרופה אחרת, זולת הקלה בדינו, וזאת מחמת הפגיעה החריפה בתחושת הצדק וההגינות בהעמדתו לדין- לעומת אי העמדתם לדין של האחרים, כנ"ל.

6. מן המקובץ וסופו של דבר - החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ד, 10 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.